

ตำนาน

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี(พ.ศ. 2561-2564)

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ประวัติความเป็นมา

เนื่องจากพื้นที่ตำบลบัวลาย ในแต่ละหมู่บ้านจะมีสระน้ำประจำหมู่บ้านอยู่และมีพืชน้ำขึ้นจำนวนมาก พืชน้ำที่ขึ้นมาก คือ บัว ซึ่งเป็นพืชประดับและเป็นอาหาร ตำบลบัวลาย ได้แยกออกจากตำบลบัวใหญ่ เพื่อเป็นเกียรติแก่ตำบลเดิม และยืนยันว่ามีพืชน้ำที่สำคัญ คือ บัว จึงตั้งชื่อตำบลว่า “ ตำบลบัวลาย ”

1.2 ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ได้ยกฐานะจากสภาตำบล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย โดยการประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 19 มกราคม 2539 ซึ่งประกาศดังกล่าวได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไป เล่ม 113 ตอน 9 ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 30 มีนาคม 2539

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย ตั้งอยู่เลขที่ 51 หมู่ที่ 5 บ้านหนองแสง ตำบลบัวลาย อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา อยู่ห่างจากอำเภอบัวลาย ทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร ถนนสายหนองแวง – บัวใหญ่

1.3 พื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีเนื้อที่ 48.0 ตารางกิโลเมตร หรือ 29,999.46 ไร่

1.4 อาณาเขต

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีเขตพื้นที่ติดต่อโดยสังเขปโดยตั้งอยู่ทางทิศเหนือ จังหวัดนครราชสีมา

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เขตอำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เขต อบต.สามเมือง อำเภอสีดา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	เขต อบต.เมืองพะไล อำเภอบัวลาย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	เขต อบต.โนนจาน อบต.บัวใหญ่

1.5 สภาพภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง โดยทั่วไปแบบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีป่าไม้เพญจพรรณบ้าง เล็กน้อยและโปร่งตามหัวไร่ ปลายนา เหมาะการทำไร่ ทำการเกษตรกรรม ควบคู่กับการเลี้ยงสัตว์

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคมท้องฟ้าโปร่งใสอากาศร้อนหรือร้อนจัด
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึงเดือน ตุลาคม มีฝนตกน้อยและทิ้งช่วงคราวละนานๆ
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศหนาวและแห้งมาก

2. ประชากร

จำนวนหมู่บ้าน 11 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	ผู้ปกครอง		ตำแหน่ง
2	บ้านวังโพน	นายสัมพันธ์	นามหวัด	ผู้ใหญ่บ้าน
3	บ้านขามป้อม	นายไชยา	จำผา	กำนัน
4	บ้านป่าหวาย	นายคำผล	ชาวคิมบง	ผู้ใหญ่บ้าน
5	บ้านหนองแสง	นายวุฒิก	พานา	ผู้ใหญ่บ้าน
6	บ้านโนนสว่าง	นายคมสันต์	นาดี	ผู้ใหญ่บ้าน
7	บ้านแสงสว่าง	นายเด่นชัย	เลิศไธสง	ผู้ใหญ่บ้าน
8	บ้านดอนหัน	นายอินทัย	ชาติไธสง	ผู้ใหญ่บ้าน
10	บ้านหนองห้าง	นายทองแดง	ยาวสูงเนิน	ผู้ใหญ่บ้าน
11	บ้านหนองบัวพัฒนา	นายคณัย	ไพราม	ผู้ใหญ่บ้าน
12	บ้านหนองไฮ	นายบุญถิ่น	เที่ยงธรรม	ผู้ใหญ่บ้าน
13	บ้านโนนสวรรค์	นายมนูล	ภูมูล	ผู้ใหญ่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต.บัวลาย เต็มบางส่วน จำนวน 2 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 10 บ้านหนองห้าง

หมู่ที่ 11 บ้านหนองบัวพัฒนา

ท้องถิ่นอื่นในเขตตำบลบัวลาย

จำนวนเทศบาล 1 แห่ง คือเทศบาลตำบลหนองบัวลาย

3.1 จำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน	จำนวน หลังคาเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
2	บ้านวังโพน	156	379	344	723
3	บ้านขามป้อม	193	298	329	627
4	บ้านป่าหวาย	249	480	510	990
5	บ้านหนองแสง	155	268	266	534
6	บ้านโนนสว่าง	58	94	95	189
7	บ้านแสงสว่าง	141	255	268	523
8	บ้านดอนหัน	65	128	133	261
10	บ้านหนองห้าง	85	139	139	278
11	บ้านหนองบัวพัฒนา	72	97	101	198
12	บ้านหนองไฮ	44	80	80	160
13	บ้านโนนสวรรค์	137	306	284	590
	ทะเบียนบ้านกลาง	1	198	181	379
รวม		1,356	2,722	2,730	5,452

ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2559

3. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

สังกัด	ท้องถิ่น	สพฐ.	กรมสามัญฯ	กรมอาชีวฯ	อื่นๆ	รวม
ระดับก่อนประถมศึกษา						
1)จำนวนโรงเรียน	-	5	-	-	-	5
2)จำนวนห้องเรียน	-	7	-	-	-	7
3)จำนวนนักเรียน	-	150	-	-	-	150
4)จำนวนครู อาจารย์	-	7	-	-	-	7
ระดับประถมศึกษา						
1)จำนวนโรงเรียน	-	4	-	-	-	4
2)จำนวนห้องเรียน	-	24	-	-	-	24
3)จำนวนนักเรียน	-	281	-	-	-	281
4)จำนวนครู อาจารย์	-	27	-	-	-	27
ระดับมัธยมศึกษา						
1)จำนวนโรงเรียน	-	-	-	-	1	1
2)จำนวนห้องเรียน	-	-	-	-	15	15
3)จำนวนนักเรียน	-	-	-	-	457	457
4)จำนวนครู อาจารย์	-	-	-	-	28	28

ข้อมูล ณ. เดือน กุมภาพันธ์ 2559

4.2 สาธารณสุข

มีสถานีนอนมา้ยตำบลบัวลาย(โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล)

จำนวน 1 แห่ง

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

สังกัด	ท้องถิ่น	สพฐ.	กรมสามัญฯ	กรมอาชีวฯ	อื่นๆ	รวม
ระดับก่อนประถมศึกษา						
1)จำนวนโรงเรียน	-	5	-	-	-	5
2)จำนวนห้องเรียน	-	7	-	-	-	7
3)จำนวนนักเรียน	-	150	-	-	-	150
4)จำนวนครู อาจารย์	-	7	-	-	-	7
ระดับประถมศึกษา						
1)จำนวนโรงเรียน	-	4	-	-	-	4
2)จำนวนห้องเรียน	-	24	-	-	-	24
3)จำนวนนักเรียน	-	281	-	-	-	281
4)จำนวนครู อาจารย์	-	27	-	-	-	27
ระดับมัธยมศึกษา						
1)จำนวนโรงเรียน	-	-	-	-	1	1
2)จำนวนห้องเรียน	-	-	-	-	15	15
3)จำนวนนักเรียน	-	-	-	-	457	457
4)จำนวนครู อาจารย์	-	-	-	-	28	28

ข้อมูล ณ. เดือน กุมภาพันธ์ 2559

4.2 การสาธารณสุข

มีสถานอนามัยตำบลบัวลาย(โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล)

จำนวน 1 แห่ง

4.3 อาชญากรรม

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคม

การคมนาคมติดต่อภายในหมู่บ้าน ติดต่อกันระหว่างหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ถือว่าการสัญจรไปมาสะดวก เพราะว่ามีถนนคสล.ภายในหมู่บ้าน มีถนนหินคลุกเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ถือว่าสะดวกพอควรการคมนาคมติดต่อระหว่างจังหวัดได้ 2 เส้นทาง คือ รถไฟ และรถยนต์ ถนนสายมิตรภาพ สายขอนแก่น - นครราชสีมา สายนครราชสีมา - อุดรธานี-หนองคาย เป็นต้น

5.2 การไฟฟ้า

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน แต่มีบางจุดที่ยังขยายเขตไม่ถึง เนื่องจากอยู่ห่างจากคู่สายมากเกินไป

5.3 การประปา

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีประปาใช้ครบทุกครัวเรือน

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อหมู่บ้าน/ ชุมชน	จำนวน ครัวเรือน ทั้งหมด	จำนวน ประชากร ทั้งหมด	กรณีประปาจากหน่วยอื่น		กรณีประปาของ หมู่บ้าน		จำนวน ครัวเรือน ที่ได้รับ น้ำประปา	จำนวน ครัวเรือน ที่เหลือที่ไม่ได้ รับน้ำประปา	หากมี ครัวเรือน ที่เหลือ (ไม่ได้ใช้ น้ำประปา)	ครัวเรือนที่ เหลือ สามารถรับ น้ำ จากการ ประปา ส่วนภูมิภาค ได้หรือไม่
			การประปา นครหลวง /การประปา ส่วนภูมิภาค	ไม่มีระบบ ประปา ในหมู่บ้าน แต่ต่อจาก หมู่บ้านอื่น (ระบุชื่อ หมู่บ้าน)	แบบ (บาดาล/ ผิวดิน)	ความจุ ถึง (ลบ.ม.)				
บ้านวังโพน	156	721	-	-	บาดาล	4	156	-	-	ได้
บ้านขามป้อม	128	630	-	-	บาดาล	4	128	-	-	ได้
บ้านป่าหวาย	478	988	-	-	บาดาล	12	478	-	-	ได้
บ้านหนองแสง	270	535	-	-	บาดาล	4	270	-	-	ได้
บ้านโนนสว่าง	92	189	-	-	บาดาล	12	92	-	-	ได้
บ้านแสงสว่าง	257	525	-	-	บาดาล	12	257	-	-	ได้
บ้านดอนหัน	128	260	-	-	บาดาล	2	128	-	-	ได้
บ้านหนองห่าง	140	281	-	เทศบาล ตำบลหนอง บัวลาย	-	-	140	-	-	ได้
บ้านหนองบัว พัฒนา	93	194	-	-	บาดาล/ ผิวดิน	2/1	93	-	-	ได้
บ้านหนองไฮ	80	161	-	-	บาดาล	4	80	-	-	ได้
บ้านโนนสวรรค์	306	589	-	-	บาดาล	12	306	-	-	ได้

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาล ร้อยละ 70 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	70	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	13	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	8	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	9	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

6.2 การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายไม่มีการประมง)

6.3 การปศุสัตว์

- ส่วนมากในตำบลบัวลายเป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ

6.4 การบริการ

ธนาคาร	-	แห่ง
โรงแรม	-	แห่ง
ปั้มน้ำมัน	1	แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรม	-	แห่ง
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดขนาดใหญ่ 22 แห่ง		

6.5 การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

6.6 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

สถานีบริการน้ำมัน	1	แห่ง
ร้านค้าต่าง ๆ	88	แห่ง

6.7 แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้น

ฐานพบว่า ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง 25 - 50 ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ข้อมูลทั่วไป				
หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	ครัวเรือน	พื้นที่ (ไร่)
บ้านขามป้อม	298	329	150	2,486
บ้านดอนหัน	128	133	57	688
บ้านป่าหวาย	480	510	188	3,225
บ้านวังโพธิ์	379	344	156	3,574
บ้านหนองบัวพัฒนา	66	88	39	1,069
บ้านหนองท่า	139	139	85	1,285
บ้านหนองแสง	268	266	120	1,885
บ้านหนองไฮ	82	80	39	1,200
บ้านแสงสว่าง	255	268	117	1,787
บ้านโนนสวรรค์	306	284	137	1,641
บ้านโนนสว่าง	94	95	46	2,335

7.2 ข้อมูลทางการเกษตร (ทำนา)

หมู่บ้าน/ชุมชน	ในเขตชลประทาน			นอกเขตชลประทาน		
	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนเฉลี่ย	ราคาขายเฉลี่ย	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนเฉลี่ย	ราคาขายเฉลี่ย
บ้านขามป้อม		0	0	127	4,470	5,200
บ้านดอนหัน		0	0	43	3,500	4,000
บ้านป่าหวาย		0	0	188	3,500	4,000
บ้านวังโพธิ์		0	0	149	3,500	4,000
บ้านหนองบัวพัฒนา		0	0	39	3,500	4,000
บ้านหนองท่า		0	0	16	3,500	4,000
บ้านหนองแสง		0	0	113	3,500	4,000
บ้านหนองไฮ		0	0	39	3,500	4,000
บ้านแสงสว่าง		0	0	134	3,500	4,000
บ้านโนนสวรรค์		0	0	132	4,470	5,200
บ้านโนนสว่าง		0	0	46	3,500	4,000

ข้อมูลด้านการเกษตร (ทำไร่)

	มัน			อ้อย		
	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย
บ้านขามป้อม	31	3,250	5,800			
บ้านโนนสวรรค์	95	3,250	5,800	30	6,670	9,000
บ้านโนนสว่าง	10	3,250	5,800			
บ้านป่าหวาย	10	3,250	5,800			
บ้านวังโพธิ์	58	5,000	6,000	15	6,670	9,600
บ้านแสงสว่าง	1	3,250	5,800			
บ้านหนองแสง	4	3,250	5,800			
บ้านหนองห้าง	6	3,250	5,800	2	4,470	9,000
บ้านหนองไฮ	19	3,250	5,800	1	6,670	9,600

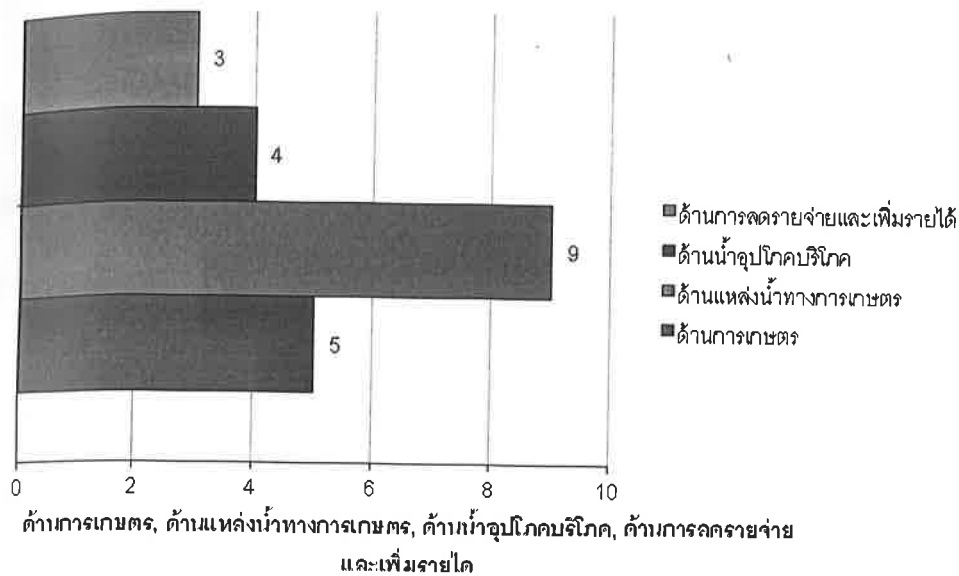
7.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตร (ธรรมชาติ)					แหล่งน้ำทางการเกษตร (ที่มนุษย์สร้าง)				
แหล่งน้ำธรรมชาติ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้าง	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
แม่น้ำ	0	0	0	1	แก้มลิง	0	1	0	0
ห้วย/ลำธาร	0	8	0	8	อ่างเก็บน้ำ	0	2	0	2
คลอง	0	9	0	9	ฝาย	0	7	0	7
หนองน้ำ/บึง	0	7	0	7	สระ	0	7	0	8
น้ำตก	0	0	0	0	คลองชลประทาน	0	0	0	0

7.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำกิน	ไม่มี	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
บ่อบาดสาธารณะ	0	9	2	5	5
บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	1	0	0	0	0
ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	8	0	0	0	0
ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	7	0	0	0	0
แหล่งน้ำธรรมชาติ	0	0	0	0	0

ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของ หมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนที่ หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา

ประชากรในตำบลบัวลายมีการนับถือศาสนาพุทธ เป็นบางส่วนที่มีการนับถือศาสนาคริสต์คือบ้านหนองห้าง หมู่ที่ 10 ที่นับถือศาสนาคริสต์

8.2 ประเพณีและงานประจำปี

- บุญปีใหม่ เดือนมกราคม
- บุญกุ่มข้าวใหญ่ เดือนอ้าย เดือนยี่
- บุญข้าวगी เดือนสาม
- บุญมหาชาติ เดือนสี่
- บุญสงกรานต์ เดือนห้า
- บุญบั้งไฟ เดือนหก เดือนเจ็ด
- บุญเข้าพรรษา เดือนแปด
- บุญข้าวประดับดิน เดือนเก้า
- บุญข้าวสาก เดือนสิบ
- บุญออกพรรษา เดือนสิบเอ็ด
- บุญลอยกระทง บุญกฐิน เดือนสิบสอง

วัดในเขตตำบลบัวลาย มีทั้งหมด 4 แห่ง

- 1.วัดบ้านวังโพน
- 2.วัดบ้านขามป้อม
- 3.วัดบ้านป่าหวาย
- 4.วัดบ้านหนองแสง

มีสำนักสงฆ์ 3 แห่ง ที่บ้านหนองไฮ บ้านโนนสว่างและบ้านหนองแสง

มีโบสถ์ 3 แห่ง หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 4

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วยต่าง ๆ ในตำบลบัวลาย

1	ลำห้วยขี้หนู	หมู่ที่ 2
2	ลำห้วยยาง	หมู่ที่ 3
3	ลำห้วยคอม	หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 6
5	ลำห้วยล้อม	หมู่ที่ 4
6	ลำห้วยทราย	หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 5
7	ลำห้วยนาเจริญ	หมู่ที่ 10

บึง หนองน้ำสาธารณะประโยชน์

1	หนองฝายใหม่สาธารณะฯ	หมู่ที่ 2	พื้นที่ 10 ไร่ 3 งาน 1.9 ตารางวา
2	หนองวังโพนสาธารณะฯ	หมู่ที่ 2	พื้นที่ 15 ไร่ 3 งาน 57.8 ตารางวา
3	หนองน้ำสาธารณะ(สระน้ำหนองสรวง)	หมู่ที่ 3	พื้นที่ 24 ไร่ 2 งาน 22 ตารางวา
4	หนองตะมาสาธารณะฯ	หมู่ที่ 3	พื้นที่ 21 ไร่ 2 งาน 45 ตารางวา
5	หนองโสนสาธารณะฯ	หมู่ที่ 3	พื้นที่ 7 ไร่ 2 งาน 30.8 ตารางวา
6	หนองสระสาธารณะฯ	หมู่ที่ 3	พื้นที่ 6 ไร่ 3 งาน 46.7 ตารางวา
7	หนองแสงสาธารณะฯ(สระน้ำกุดเมื่อย)	หมู่ที่ 7	พื้นที่ 14 ไร่ 0 งาน 19 ตารางวา
8	สระน้ำหนองแสง	หมู่ที่ 5	
9	สระน้ำหนองสีดา	หมู่ที่ 6	
10	สระน้ำพอบุญมี	หมู่ที่ 6	
11	สระน้ำโนนสว่าง	หมู่ที่ 6	
12	หนองน้ำสาธารณะฯ(สระน้ำคริสต์ประชาสรรค์)	หมู่ที่ 10	พื้นที่ 2 ไร่ 16 ตารางวา
13	หนองน้ำสาธารณะฯ(สระน้ำประชาสามัคคี)	หมู่ที่ 10	พื้นที่ 1 ไร่ 30 ตารางวา
14	สระน้ำหนองไฮ	หมู่ที่ 12	
15	สระน้ำหนองไผ่	หมู่ที่ 12	

อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง

1	อ่างเก็บน้ำวังโพน	หมู่ที่ 2
2	อ่างเก็บน้ำป่าหวาย	หมู่ที่ 4
3	อ่างเก็บน้ำฝายหลวง	หมู่ที่ 11

อ่างเก็บน้ำ กักน้ำ

1	ห้วยล้อมสาธารณะฯ	หมู่ที่ 4	พื้นที่ 10 ไร่ 0 งาน 46.5 ตารางวา
2	หนองนาเฮีย	หมู่ที่ 8	พื้นที่ 31 ไร่ 2 งาน 00 ตารางวา
1	หนองฝายใหม่	หมู่ที่ 2	
2	ฝายประชาอาสา	หมู่ที่ 3	
4	ฝายน้ำล้น	หมู่ที่ 4	

ระบบประปาหมู่บ้าน

1	บ้านวังโพน	กรมอนามัยและกรมทรัพยากรน้ำ
2	บ้านขามป้อม	อบต.,กรมโยธาธิการ
3	บ้านป่าหวาย	กรมโยธาธิการ และ อบต.
4	บ้านหนองแสง	กรมอนามัย
5	บ้านโนนสว่าง	กรมทรัพยากรธรณีและกรมทรัพยากรน้ำ
6	บ้านแสงสว่าง	กรมอนามัย
7	บ้านดอนหัน	กรมอนามัย
8	บ้านหนองบัวพัฒนา	อบต.
9	บ้านหนองไฮ	กรมโยธาธิการ
10	บ้านโนนสวรรค์	กรมทรัพยากรธรณี

9.2 ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตพื้นที่ อบต. มีที่สาธารณะประโยชน์ จำนวน 11 แห่ง

1	ป่าช้าวังโพนสาธารณะฯ	หมู่ที่ 2 พื้นที่ 31 ไร่ 2 งาน 43 ตารางวา
2	ทำเลโคกอิน้อยสาธารณะฯ	หมู่ที่ 2 พื้นที่ 154 ไร่ 0 งาน 20 ตารางวา
3	โคกเฒ่าชุยสาธารณะฯ	หมู่ที่ 3 พื้นที่ 131 ไร่ 2 งาน 75 ตารางวา
4	โคกทรากวากสาธารณะฯ	หมู่ที่ 5 พื้นที่ 215 ไร่ 1 งาน 88.8 ตารางวา
5	ป่าช้าบ้านหนองแสงสาธารณะฯ	หมู่ที่ 5 พื้นที่ 392 ไร่ 1 งาน 74.2 ตารางวา
6	โคกน้ำจั้นสาธารณะฯ	หมู่ที่ 6 พื้นที่ 153 ไร่ 2 งาน 89 ตารางวา
7	โคกเตาถ่านสาธารณะฯ	หมู่ที่ 6 พื้นที่ 199 ไร่ 3 งาน 54.6 ตารางวา
8	โคกหนองสระน้อยสาธารณะฯ	หมู่ที่ 6 พื้นที่ 193 ไร่ 1 งาน 97.6 ตารางวา
9	ป่าช้าบ้านขามน้อยสาธารณะฯ	หมู่ที่ 6 พื้นที่ 15 ไร่ 1 งาน 23 ตารางวา
10	โคกสระกลางสาธารณะฯ(สวนหม่อน)	หมู่ที่ 6 พื้นที่ 204 ไร่ 3 งาน 40 ตารางวา
11	ศูนย์เด็ก	หมู่ที่ 7 พื้นที่ - ไร่ 3 งาน 12 ตารางวา
12	ดอนปู่ตา	หมู่ที่ 7 พื้นที่ 7 ไร่ 1 งาน 30 ตารางวา
13	หนองกุดเรือ	หมู่ที่ 7 พื้นที่ 0 ไร่ 1 งาน 49 ตารางวา
14	ป่าจิกน้อยสาธารณะฯ(โคกป่าจิก)	หมู่ที่ 8 พื้นที่ 8 ไร่ 3 งาน 32 ตารางวา
15	ป่าช้าสาธารณะฯ	หมู่ที่ 10 พื้นที่ 0 ไร่ 3 งาน 26 ตารางวา
16	โคกคิมม่วง	หมู่ที่ 4 พื้นที่ 90 ไร่
17	โคกเฒ่าชุย	หมู่ที่ 12 พื้นที่ 131 ไร่

ส่วนที่ 2

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2557-2560)

ในปิงบประมาณ พ.ศ.2557-2560

1.1 สรุปสถานการณ์พัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการของประชาชนในตำบลบัวลาย

ตารางแสดงการวิเคราะห์ปัญหา

ที่	ข้อบ่งชี้ปัญหา	ปริมาณปัญหา	พ.ท. เป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
1	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก - ถนนหินคลุก - ถนนดิน - ถนนลูกรัง - ถนน	- จำนวนเส้นทางคมนาคม ไม่สะดวก- ส่วนใหญ่ยังเป็นถนนลูกรังและถนนดิน - ถนน คสล.ถนนหินคลุก ถนนลูกรัง ถนนดิน มีสภาพถนนชำรุดเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ขรุขระทำให้ประชาชนสัญจรไปมา ยากลำบาก	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- มีการดำเนินการสร้างเส้นทางคมนาคมเพิ่มขึ้น - ก่อสร้างถนนคสล. และซ่อมแซมถนนเดิม - ถนนลาดยาง,ยกระดับถนนให้ได้มาตรฐาน
	- ประปา	- น้ำประปาไม่สะอาดและมีกลิ่นเหม็น - น้ำประปาเค็ม ใช้การไม่ได้ - ประชาชนมีน้ำสะอาดใช้ไม่เพียงพอต่อการบริโภค - อุบโภค	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ขยายเขตประปา - ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน
	- การใช้ไฟฟ้า - ไฟฟ้าสาธารณะ	- จำนวนการใช้ไฟฟ้ายังไม่ครบทุกครัวเรือน - จำนวนไฟฟ้าสาธารณะมีไม่เพียงพอและสว่างไม่ทั่วถึง	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- มีการใช้ไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน - ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มขึ้นตามจุดต่างๆในบริเวณ หมู่บ้าน
	ด้านเศรษฐกิจ - ปัจจัยการผลิต	- น้ำมันมีราคาแพง - ปุ๋ยเคมีมีราคาแพงประชาชนไม่มีกำลังในการซื้อ - น้ำยาบางชนิดมีราคาสูง	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	-จะมีราคาสูงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ.

	- ผลผลิต	- ผลผลิต/ไร่ต่ำและคุณภาพยังไม่ดี - ปัญหา	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- จะมีการใช้ปุ๋ยยาเคมีมากขึ้น ดินจะเสื่อม คุณภาพ ผลผลิตจะลดลงอีก - ส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอกปุ๋ยชีวภาพ
ที่	ข้อบ่งชี้ปัญหา	ปริมาณปัญหา	พ.ท. เป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
	- สถานที่จำหน่าย ผลผลิต	- สถานที่จำหน่ายแทรกแซง ราคาตามนโยบายรัฐบาลไม่มี พื้นที่	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ในอนาคต อบต.จะเข้ามา มีส่วนร่วมในด้านการตลาด
	- ราคาผลผลิต	- ราคาผลผลิตต่ำ	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ในด้านการตลาด เช่น ประสานงานหรือจัดตลาด นัดเกษตรกรหากมีการ ปรับปรุงคุณภาพการผลิต หรือมีการแปรรูปราคาก็จะ สูงขึ้นได้
	- ทางเลือกในการ ประกอบอาชีพ	- เกษตรกร/ประชาชนมี ทางเลือกประกอบอาชีพน้อย	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- อบต. จะส่งเสริมให้เกิด อาชีพและทางเลือกใหม่ เพิ่มขึ้น
	- อาชีพรับจ้าง	- การจ้างแรงงานไม่ต่อเนื่อง เพราะเป็นแรงงานในภาค เกษตรกรรม	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- คุณภาพชีวิตไม่ดีไม่มี อนาคต/มีหนี้สินเพิ่มมากขึ้น
	- การไม่มีอาชีพเสริม	- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพ เสริม	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- มีอาชีพเสริมทุกครัวเรือน และมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
3.	ด้านสังคม - ยาเสพติดให้โทษ	- เคยมียาเสพติดระบาด ในหมู่เยาวชน	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- รัฐบาล/ส่วนราชการณรงค์ ต่อต้านและกำลังจะหมดไป

	- ปัญหาคุณภาพชีวิต	- สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนส่วนใหญ่ยากจน	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
	- เด็กวัยร่นกลุ่มเสี่ยง มีว่สม/แข่งรถ/ก่อ การทะเลาะวิวาท	เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และความคึกคะนอง	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- รัฐบาล/ส่วนราชการกำลัง แก้ไขและกำลังจะหมดไป
	- ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม ไทย	- วัฒนธรรมต่างชาติผ่านเข้ามา ทางสื่อต่างๆทุกประเภท	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- วัฒนธรรมที่ดีงามของไทย จะถูกทำลาย
	- แหล่งความรู้ใน ตำบล	- ไม่มีแหล่งบริการให้ความรู้ใน ตำบลหรือหมู่บ้าน	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- มีแหล่งให้บริการความรู้ ครบทุกหมู่บ้าน
	- สถานที่จำหน่าย ผลผลิต	- สถานที่จำหน่ายแทรกแซง ราคาตามนโยบาย รัฐบาลไม่มีพื้นที่	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ในอนาคต อบต.จะเข้ามา มีส่วนร่วมในด้านการตลาด
4.	ด้านสิ่งแวดล้อม - ทรัพยากรที่ดิน	- ที่ดินทำกินกำลังเสื่อมความ อุดมสมบูรณ์เนื่องจากการใช้ สารเคมีจำนวนมาก 2. การถือครองที่ดินกำลังจะ เปลี่ยนไปจากเกษตรกร(ให้เช่า/ ขายฝาก/จำนอง/ขาย)	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13 หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ดินจะเสื่อมไปเรื่อยๆ - ที่ดินจะตกอยู่ในมือ นายทุนมากขึ้น

	- ความไม่เพียงพอของน้ำสำหรับอุปโภค / บริโภค - การเกษตร - แหล่งเก็บกักน้ำ - น้ำท่วม	- เฉพาะฤดูร้อนปริมาณน้ำมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการ อุปโภค / บริโภค - ด้านแหล่งน้ำในการเกษตร - พื้นที่ส่วนใหญ่ไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำ - เป็นพื้นที่ราบลุ่มทำให้เกิดน้ำท่วมเป็นประจำทุกปี	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- มีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค / บริโภค - จัดหาและซื้อรถบรรทุกน้ำ - มีแหล่งน้ำการเกษตร - มีแหล่งเก็บกักน้ำ - ก่อสร้าง, ขุดสระ, อ่างน้ำ - ขุดคลองส่งน้ำ - ลอกคลอง
	- ทรัพยากรป่าไม้	- จำนวนพื้นที่ป่าไม้ถูกทำลายเพิ่มมากขึ้น	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ลดการตัดไม้ทำลายป่า เพิ่มพื้นที่การปลูกป่า
	- รongรับขยะ การจัดการขยะ ธรรมนูญประชาสัมพันธ	- จำนวนขยะมีปริมาณมากขึ้น - ไม่มีถังรองรับขยะและไม่มีการจัดการขยะที่ถูกต้อง	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- มีถังรองรับขยะ มีการจัดการขยะที่ถูกต้อง - จัดให้มีที่ทิ้งขยะของท้องถิ่น
5	ด้านบริหารจัดการองค์กรและการเปลี่ยนแปลง - ส่วนร่วมของประชาชน	- การมีส่วนร่วมของประชาชนยังมีจำนวนน้อย	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ประชาชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น
	- ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิและหน้าที่	- ประชาชนบางกลุ่มที่ยังไม่เข้าใจในเรื่องสิทธิและหน้าที่	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- ประชาชนเข้าใจในเรื่องสิทธิและหน้าที่เป็นอย่างดี
	- เครื่องมือเครื่องใช้	- จำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ในงานยังมีไม่เพียงพอ	อบต. บัวลาย	- มีเครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และนำเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการปฏิบัติงาน
	- บุคลากร	- จำนวนบุคลากรมีไม่เพียงพอ	อบต. บัวลาย	- มีจำนวนบุคลากรเพิ่มขึ้น ครบตามแผนอัตรากำลังฯ
6	ด้านการศึกษา - สื่อการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต. บัวลาย	- ยังขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียน การสอน	โรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ อบต.บัวลาย	- สนับสนุนสื่อการเรียนการสอนให้แก่โรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ อบต.บัวลาย

	- คุณภาพการศึกษา และ ขยายโอกาส	- ด้านการศึกษายังขาด ประมาณ	โรงเรียนใน เขตพื้นที่	- สนับสนุน งบประมาณ และบุคลากรแก่สถานศึกษา
7	ด้านอื่นๆ - การป้องกันบรรเทา สาธารณภัย	- มีเฉพาะฤดูร้อน มีปัญหาเรื่อง น้ำ อุบโศก/บริโศกและฤดูฝน น้ำท่วม	หมู่ที่ 2,3,4,5,6,7,8,10, 11,12, 13	- มีแหล่งเก็บกักน้ำทุกพื้นที่ มีการขุดลอกคลองส่งน้ำ
	- ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน สถานที่ดับเพลิง/จุด ตรวจ	- ด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สถานที่ดับเพลิง ยังไม่มี	หมู่ที่ 2- 13	- จัดซื้ออุปกรณ์ดับเพลิงและ ดำเนินการก่อสร้างจุดตรวจ - จัดหาและซื้อรถบรรทุกน้ำ

1.2 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมาภายใต้แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย พ.ศ. 2558 ในการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติ อันเนื่องจากมีแผนงาน/โครงการและกิจกรรมในแผนพัฒนามาก และรายได้ที่ได้รับไม่สามารถนำมาแก้ไขปัญหาได้ครบทุกเรื่อง แต่ส่วนหนึ่งก็สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพ

1.1 แนวทางพัฒนาส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของท้องถิ่นให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
1	เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรท้องถิ่น โดยการส่งเข้ารับการฝึกอบรม ของส่วนราชการ	ส่วนราชการ	✓	✓
2	อบรมทัศนศึกษาดูงานคณะ ผู้บริหาร สมาชิกพนักงานลูกจ้าง ผู้นำท้องถิ่น	อบต. บัวลาย/กำหนด	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 5 โครงการ		ดำเนินการได้ 2 โครงการ		

1.2 แนวทางส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและสถานที่ขององค์กรให้มีประสิทธิภาพความเหมาะสมในทุกๆด้าน

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
1	จัดซื้อเครื่องต้มน้ำร้อนจำนวน 1ชุด	อบต.บัวลาย	✓	✓
2	ถมดินข้างกำแพงด้าน ทิศใต้ ณ อบต.บัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
3	จัดซื้อโต๊ะทำงานพร้อมเก้าอี้ พนักงานจำนวน 5 ชุด	อบต.บัวลาย	✓	✓

4	โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการของประชาชน	อบต.บัวลาย	✓	✓
5	เทพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กบริเวณสำนักงาน อบต.บัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
6	ย้ายโรงจอดรถติดกำแพงด้านทิศใต้	อบต.บัวลาย	✓	✓
7	จัดซื้อตู้เหล็กเก็บเอกสาร (ตู้บานเลื่อน) จำนวน 2 หลัง	อบต.บัวลาย	✓	✓
8	ก่อสร้างห้องน้ำ-ห้องส้วม จำนวน 5 ห้องพร้อมอ่างล้างมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	อบต.บัวลาย	✓	✓
9	จัดซื้อเครื่องปรับอากาศพร้อมติดตั้ง	อบต.บัวลาย	✓	✓
10	จัดซื้อโซฟาและโต๊ะสำหรับรับแขกที่มาเยี่ยมเยือน อบต.บัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
11	จัดซื้อโต๊ะเอนกประสงค์ (โต๊ะขาว)	อบต.บัวลาย	✓	✓
12	จัดหาวัสดุคอมพิวเตอร์	อบต.บัวลาย	✓	✓
13	จัดหาวัสดุกีฬา	อบต.บัวลาย	✓	✓
14	จัดหาวัสดุการศึกษา	อบต.บัวลาย	✓	✓
15	จัดหาวัสดุงานบ้านงานครัว	อบต.บัวลาย	✓	✓
16	จัดหาวัสดุสำนักงาน	อบต.บัวลาย	✓	✓
17	จัดหาวัสดุไฟฟ้าและวิทยุ	อบต.บัวลาย	✓	✓
18	จัดหาวัสดุก่อสร้าง	อบต.บัวลาย	✓	✓
19	จัดหาวัสดุยานพาหนะและขนส่ง	อบต.บัวลาย	✓	✓
20	จัดหาวัสดุเกษตร	อบต.บัวลาย	✓	✓
21	จัดหาวัสดุสำรวจ	อบต.บัวลาย	✓	✓
22	จัดหาวัสดุโฆษณาและเผยแพร่	อบต.บัวลาย	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2558 24 โครงการ		ดำเนินการได้ 22 โครงการ		

1.3 แนวทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และติดตามการทำงาน

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏในแผนฯ	งบ ดำเนินงาน
1	อุดหนุนสนับสนุนการดำเนินงาน ของเหล่ากาชาด	อบต.บัวลาย	✓	✓
2	อุดหนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสารการ จัดซื้อจัดจ้างของหน่วยการ บริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558	อบต.บัวลาย	✓	✓
3	ปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ	อบต.บัวลาย	✓	✓
4	อุดหนุนการรับบริจาคโลหิตของ ปกครองอำเภอบัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
5	โครงการประชุมประชาคมแผน ชุมชนแผนพัฒนาตำบลสามปี	อบต.บัวลาย	✓	✓
6	ก่อสร้างป้ายประชาสัมพันธ์หน้า สำนักงาน อบต.บัวลายและ ภายในหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน	อบต.บัวลาย	✓	✓
7	อุดหนุนการรับบริจาคโลหิตของ ปกครองอำเภอบัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
8	โครงการองค์การบริหารส่วน ตำบลเคลื่อนที่	อบต.บัวลาย	✓	✓
9	ส่งเสริมกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ	อบต.บัวลาย	✓	✓
10	เทพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กบริเวณ สำนักงานอบต.บัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
11	จ้างที่ปรึกษา(ประเมินความพึง พอใจ)	อบต.บัวลาย	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 12 โครงการ		ดำเนินการได้ 11 โครงการ		

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาเสริมสร้างสังคมให้มั่งคั่งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2.1 แนวทางพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ/และอุบัติเหตุน้ำท่วมทางบก

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	ได้ ดำเนินการ
1	บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในการแก้ไขปัญหา (ภัยแล้ง อัคคีภัย อุทกภัย สาธารณภัยต่างๆ)	อบต.บัวลาย	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 /4 โครงการ		ดำเนินการได้ 1 โครงการ		

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาเสริมสร้างสังคมให้มั่งคั่งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2.2 แนวทางพัฒนาด้านสาธารณสุข การป้องกันควบคุมโรคติดต่อ/โรคไม่ติดต่อ และฟื้นฟูสุขภาพของประชาชน

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	ได้ ดำเนินการ
1	ซื้อยา และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการดำเนินงานป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และโรคติดต่อจากสุนัข	อบต.บัวลาย	✓	✓
2	ป้องกันไข้เลือดออกในชุมชน (จัดซื้อเครื่องพ่นหมอกควัน เคมีภัณฑ์ วัสดุ ฯลฯ)	อบต.บัวลาย	✓	✓
3	เพิ่มศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านและผู้นำท้องถิ่น(ศึกษาดูงาน อสม.)	เพชรบุรี	✓	✓
4	พัฒนางานสาธารณสุขมูลฐาน (อุดหนุนงาน อสม.)	อสม.แต่ละหมู่บ้าน	✓	✓
5	สมทบเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต.บัวลาย	รพ.ส่งเสริมสุขภาพฯ	✓	✓
6	ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและโรคติดต่อจากสุนัข	ผู้นำท้องถิ่น	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 /10 โครงการ		ดำเนินการได้ 5 โครงการ		

2.3 แนวทางพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 3 โครงการ		ดำเนินการได้ 0 โครงการ		

2.4 แนวทางพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลอย่างยั่งยืน

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
1	โครงการอันเนื่องมาจากพระ เสาวนีย์(ปลูกต้นไม้เฉลิมพระ เกียรติ)	รอบหนองนาเฮี้ย	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 3 โครงการ		ดำเนินการได้ 1 โครงการ		

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ

3.1 แนวทางพัฒนาระบบการศึกษา

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	ได้ ดำเนินการ
1	ค่าอาหารกลางวันศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก	อบต.บัวลาย	✓	✓
2	โครงการมอบวุฒิบัตรบัณฑิตน้อย	อบต.บัวลาย	✓	-
3	โครงการกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ	อบต.บัวลาย	✓	✓
4	อุดหนุนอาหารกลางวันเด็กนักเรียนที่อยู่ใน เขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การ บริหารส่วนตำบลบัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
5	อุดหนุนอาหารเสริมนมโรงเรียนที่อยู่ในเขต พื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วน ตำบลบัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
6	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพและปรับปรุง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.บัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
7	ต่อเติมอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	อบต.บัวลาย	✓	✓
8	จัดหาตู้สำหรับเก็บเอกสารสื่อการเรียนการ สอน	อบต.บัวลาย	✓	✓

9	ก่อสร้างห้องน้ำพร้อมอ่างล้างมือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.บัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
10	ทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้นักเรียนทั้ง 4 โรงเรียน	สวนสัตว์จ. นครราชสีมา	✓	✓
11	โครงการตรวจสอบสุขภาพเด็กประจำปี	อบต.บัวลาย	✓	✓
12	โครงการจัดทำหลักสูตรการศึกษาท้องถิ่น	อบต.บัวลาย	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 12 โครงการ		ดำเนินการได้ 7 โครงการ		

3.2 แนวทางพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	ได้ ดำเนินการ
1	โครงการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด	อบต.บัวลาย	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 5 โครงการ		ดำเนินการได้ 1 โครงการ		

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ

3.3 แนวทางพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนอนุรักษ์วัฒนธรรมงานประเพณีต่าง ๆ

1	จัดงานวันพ่อวันแม่ของศูนย์เด็กเล็ก อบต.บัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
2	สนับสนุนงานวันเข้าพรรษา	อบต.บัวลาย	✓	✓
3	อุดหนุนการจัดงานประเพณีลอยกระทง	วัดในเขต พท.	✓	✓
4	อุดหนุนการจัดงานรัฐพิธี ราชพิธีของปกครองอำเภอ	ปกรครอง อ.บัวลาย	✓	✓
5	จัดงานประเพณีวันสงกรานต์และงานประเพณีของหมู่บ้าน	วัดในเขต พท.	✓	✓
6	อุดหนุนการจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟและบุญเบิกบ้าน	แต่ละหมู่บ้าน	✓	✓
7	จัดงานสงท่ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 7 โครงการ		ดำเนินการได้ 7 โครงการ		

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาการเกษตร การมีงานทำ และผลิตภัณฑ์ใหม่				
4.1 แนวทางพัฒนาส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง				
ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
-	-	-	-	-
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 7 โครงการ		ดำเนินการได้ 0 โครงการ		

4.2 แนวทางพัฒนาส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ การแปรรูปกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
1	จัดงานวันของดีบัวลาย	อำเภอบัวลาย	☐	☐
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558/ 1 โครงการ		ดำเนินการได้ 1 โครงการ		

4.3 แนวทางส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
-	-	-	-	-
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 1 โครงการ		ดำเนินการได้ 0 โครงการ		

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

5.1 แนวทางการพัฒนาบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม ถนน ทางเท้า สะพาน

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ ดำเนินการ	ปรากฏ ในแผนฯ	งบดำเนินงาน
1	ก่อสร้างถนนหินคลุกบ้านวัง โพน หมู่ที่ 2 สายไปบ้านหนอง หญ้าปล้อง ต.หนองแวงโสก พระ อ.พล จ.ขอนแก่น	ม.2	✓	✓
2	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก หมู่ 3 บ้านขามป้อมเส้น บ้านขามป้อม-คลองอีสานเขียว	ม.3	✓	✓
3	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริม เหล็กบ้านป่าหวาย หมู่ที่ 4สาย บ้านนายคำณ-เส้นรอบบ้าน	ม.4	✓	✓

4	ก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็กบ้านหนองแสง หมู่ที่ 5 สายรอบหมู่บ้าน	ม.5	✓	✓
5	ก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนสว่าง หมู่ที่ 6 สายบ้านโนนสวรรค์สว่าง	ม.6	✓	✓
6	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านแสงสว่าง หมู่ที่ 7 สายข้างวัดหนองแสง-สะพาน	ม.7	✓	✓
7	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายรอบหมู่บ้าน - โรงสีข้าวชุมชน หมู่ที่ 8	ม.8	✓	✓
8	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านหนองห้าง - ศาลาดิน หมู่ที่ 10	ม.10	✓	✓
9	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านหนองบัวพัฒนา-บ้านวังโพน หมู่ที่ 11	ม.11	✓	✓
10	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านหนองไฮ หมู่ที่ 12 สายหนองไฮ -รภฟ้า	ม.12	✓	✓
11	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนสวรรค์สายรอบหมู่บ้าน หมู่ที่ 13	ม.13	✓	✓
12	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรังบ้านวังโพน หมู่ที่2 (ปรับเกรดถนนลูกรังเส้นทางบ้านวังโพน-บ้านหนองหญ้าปล้อง)	ม.2	✓	จ่ายขาด
13	ปรับปรุงซ่อมแซมถนน คสล. (เส้นทางขอยโรงสีนายเส็งสีนาพันธ์)	ม. 4	✓	จ่ายขาด
14	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรังบ้านป่าหวาย หมู่ 4 (ปรับเกรดถนนลูกรังเส้นทางบ้านป่าหวาย-บ้านคิมม่วง)	ม.4	✓	จ่ายขาด
15	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง (ปรับเกรดถนนลูกรังสายบ้าน	ม. 4	✓	จ่ายขาด

	ป่าหวาย-บ้านอ้อยช้าง)			
16	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านวังโพน หมู่ที่ 2 (สายบ้านวังโพน-บ้านหนองบัวพัฒนา)	ม.2	✓	จ่ายขาด
17	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านแสงสว่าง หมู่ที่ 7 (เส้นข้างวัดหนองแสง)	ม. 7	✓	จ่ายขาด
18	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรังบ้านหนองห่าง หมู่ที่ 10 (สายบ้านหนองห่าง-บ้านโนนแดง)	ม.10	✓	จ่ายขาด
19	ปรับปรุงซ่อมแซมฝายน้ำล้นคสล.บ้านหนองบัวพัฒนา หมู่ที่11 (ลำห้วยชีหนูบริเวณที่นายนายทองสุข เสาร์มณี)	ม. 11	✓	จ่ายขาด
20	ปรับปรุงซ่อมแซมถนน คสล. (เส้นทางสี่แยกคุ้มโนนสวรรค์)	ม. 13	✓	จ่ายขาด
21	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนบ้านขามป้อม หมู่ที่ 3	ม.3	✓	จ่ายขาด
22	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนคสล.บ้านหนองห่าง หมู่ที่ 12	ม.12	✓	จ่ายขาด
23	ก่อสร้างถนน คสล.บ้านหนองบัวพัฒนา -บ้านวังโพน	หมู่ที่ 11	✓	จ่ายขาด
24	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านหนองห่าง หมู่ที่ 10 (สายหนองห่าง-ศาลาดิน)	ม.10	✓	จ่ายขาด
25	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านหนองบัวพัฒนาหมู่ที่ 11 (สายหนองบัวพัฒนา-วังโพน	ม.11	✓	จ่ายขาด
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 39 โครงการ		ดำเนินการได้ 25 โครงการ		

5.2 แนวทางการพัฒนาก่อสร้าง ซ่อมแซมปรับปรุง
บำรุงรักษาท่อระบายน้ำ ทางระบายน้ำ ระบบประปา

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
ปรากฏในแผนพัฒนา สามปีพ.ศ. 2558 3 โครงการ		ดำเนินการได้ 0 โครงการ		

5.3 แนวทางการพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำ ทานบ ฝายกั้น
น้ำ

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ ดำเนินการ	ปรากฏในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
-	ปรับปรุงซ่อมแซมฝายน้ำล้นคสล. บ้านหนองบัวพัฒนา หมู่ที่ 11	ม.11	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 6 โครงการ		ดำเนินการได้ 1 โครงการ		

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และสวัสดิการสังคม

6.1 แนวทางพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏใน แผนฯ	ได้ดำเนินการ
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 / 3 โครงการ		ดำเนินการได้ 0 โครงการ		

6.2 แนวทางเสริมสร้างให้ประชาชน ครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน มี
ความเข้มแข็ง

ลำดับ	โครงการ	สถานที่ ดำเนินการ	ปรากฏใน แผนฯ	ได้ดำเนินการ
1	อุดหนุนการจัดงานวันสตรีสากล	อบต.บัวลาย	✓	✓
2	ตั้งจุดตรวจเพื่อลดและป้องกัน อุบัติเหตุช่วงปีใหม่	อบต.บัวลาย	✓	✓
3	ตั้งจุดตรวจเพื่อลดและป้องกัน อุบัติเหตุช่วงสงกรานต์	อบต.บัวลาย	✓	✓
4	อุดหนุนยาเสพติดอำเภอบัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 10 โครงการ		ดำเนินการได้ 4 โครงการ		

6.3 แนวทางพัฒนาด้านสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV				
ลำดับ	โครงการ	สถานที่ดำเนินการ	ปรากฏในแผนฯ	ได้ดำเนินการ
1	สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	ประกันสังคม	✓	✓
2	สงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ	อบต.บัวลาย	✓	✓
3	สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	อบต.บัวลาย	✓	✓
4	จัดหาถุงยังชีพให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสในตำบลบัวลาย	อบต.บัวลาย	✓	✓
5	จัดซื้อผ้าห่มกันหนาวให้กับประชาชนในตำบล (เพื่อต่อต้านภัยหนาว)	อบต.บัวลาย	✓	✓
6	สมทบกองทุนประกันสังคม	ประกันสังคมจ. นครราชสีมา	✓	✓
7	สมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ(กบข.)	จังหวัด นครราชสีมา	✓	✓
ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 9 โครงการ		ดำเนินการได้ 7 โครงการ		

2. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 – 2560

2.1 ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลบัวลายได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 – 2560 เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้อยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

1. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทั่วครัวเรือน
2. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน
3. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
4. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
6. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
7. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
10. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
11. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข
13. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที
14. ปัญหาไข้เลือดออกลดลง
16. ชยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
17. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข

18. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
 19. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ
 20. ประชาชนได้รับการจากงานบริการต่างๆด้วยความสะดวก
- สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้
1. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไปมา เช่น ถนนคสล.ในเขตตำบลบัวลาย
 2. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
 3. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีระบบระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น
 4. การกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ผลกระทบ

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 – 2560 สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย 3 ปี ร้อยละ 73.33 ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย ดังนี้

1. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัด ก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ ท้าว ปาก เป็นต้น
2. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ
3. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพาะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ

3. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 – 2560

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

ปัญหา

- 1) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร
- 2) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- 3) ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- 4) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- 5) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะสามารถดำเนินการได้

อุปสรรค

- 1) การขาดความรู้เรื่องระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างมาก
- 2) องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหของประชาชน
- 3) องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ **แนวทางการแก้ไข**

(1) การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- 2) การดำเนินงานควรจะเป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ
- 3) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี
- 4) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในงบประมาณนั้น
- 5) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

(2) การบริการประชาชน

- 1) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- 2) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 3) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- 4) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- 5) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้น

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558**

ปัญหา

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลยังมีบางโครงการ/กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ ไม่มีในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- 2) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา

อุปสรรค

- 1) องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด
- 2) องค์การบริหารส่วนตำบลตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➤ **แนวทางการแก้ไข**

(1) การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- 2) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

3) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

4) ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

5) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา การขาดแคลนน้ำในการอุปโภค-บริโภค และปัญหาваตภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

(2) การบริการประชาชน

1) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี

2) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล

3) เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน

4) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

5) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบล

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ปัญหา

1) องค์การบริหารส่วนตำบลบวลายได้รับการจัดสรรงบประมาณรายรับบางประเภท และเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา ซึ่งไม่ได้รับตามที่ตั้งประมาณการรายรับไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้ทั้งหมด

2) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ

3) หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบวลายมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก

4) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

อุปสรรค

1) อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

➤ แนวทางการแก้ไข

(1) การดำเนินงานของเทศบาล

1) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน

2) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

3) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

4) ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่ต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

(2) การบริการประชาชน

- 1) ควรปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น
- 2) ควรปรับสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- 3) เทศบาลควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางหอกระจายข่าวมากกว่านี้ และประชาสัมพันธ์ข่าวบ่อยๆ
- 4) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง

แนวทางที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการแก้ไขเองได้

ลำดับความสำคัญ	ปัญหาความต้องการนโยบายหรือศักยภาพ	สาเหตุของปัญหาหรือประเด็นของความต้องการนโยบายหรือศักยภาพ	แนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล
1	ถนน/การคมนาคม	1. สภาพถนนชำรุด เสียหาย และเป็นถนนลูกรังใช้สัญจรได้บางฤดูกาล	1. ปรับปรุงเป็นถนนมาตรฐาน โครงการสร้างถนนคอนกรีตและลาดยางแอสฟัลต์เพื่อสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล 2. สร้างถนนเชื่อมทุกหมู่บ้านภายในตำบล
2	พัฒนา/จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	1. ไม่มีแหล่งน้ำ 2. คลองธรรมชาติตื้นเขิน 3. ไม่มีฝายเก็บน้ำ	1. สร้างอ่างเก็บน้ำ 2. ขุดลอกคลองธรรมชาติ 3. สร้างฝายเก็บน้ำ
3	ขยายและติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ	1. ประชาชนไม่มีไฟฟ้าให้แสงสว่าง 2. การขยายเขตหมู่บ้านกว้างขึ้น	1. ติดตั้ง/ขยายเขตระบบไฟฟ้าสาธารณะ 2. ซ่อมแซมชุดโคมไฟฟ้าสาธารณะ
4	เร่งรัดและแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร	1. เกษตรกรมีรายได้น้อย ต้องกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นเงินทุนในการเกษตร	1. จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำและผ่อนชำระระยะยาวให้เกษตรกร 2. ปลดปล่อยหนี้สินให้เกษตรกร
5	ส่งเสริมการพัฒนาสตรีสวัสดิการผู้สูงอายุผู้พิการ	1. ผู้สูงอายุไม่มีเบี้ยยังชีพและรายได้ 2. กลุ่มสตรีขาดการส่งเสริมด้านอาชีพ	1. จัดสรรเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ 2. ส่งเสริมให้ความรู้กับกลุ่มสตรี
6	แหล่งเงินทุน/กองทุนเพื่อการเกษตร	1. เกษตรกรไม่มีเงินกองทุนเพื่อการเกษตร	1. หาเงินทุนเพื่อก่อตั้งกองทุนสำหรับเกษตรกร สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร
7	พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ	1. ไม่มีถังเก็บน้ำ	1. สร้างถังเก็บน้ำ คสล. ขุดเจาะบ่อ

	อุปโภคและบริโภค/ ระบบประปา	2. ไม่มีแหล่งน้ำ	บาดาล สระน้ำ บ่อน้ำตื้นและสร้างระบบ ประปาหมู่บ้าน
8	ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	1. ประชาชนขาดสวัสดิภาพใน ชีวิตและทรัพย์สินโครงการ ทรัพย์สินทางการเกษตร	1. ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจ จัดตั้งสาย ตรวจชุมชน อาสาสมัครชุมชน 2. จัดตั้งป้อมยามรักษาการณ์หมู่บ้าน
9	ส่งเสริมผลผลิตทางการ เกษตร/ตลาดรองรับ	1.คุณภาพของพืชผลทาง การเกษตรไม่มีคุณภาพ 2. สภาพปัญหาของดิน	1. ส่งเสริมการปลูกพืชให้เหมาะสมกับ พื้นที่ 2. ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้
ลำดับ ความ สำคัญ	ปัญหาความต้องการ นโยบายหรือศักยภาพ	สาเหตุของปัญหาหรือประเด็น ของความต้องการ นโยบายหรือศักยภาพ	แนวทางการพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบล
10	ส่งเสริมกลุ่มอาชีพฤดู ว่างงาน	1. ประชาชนไม่มีรายได้ในช่วง หลังฤดูการเก็บเกี่ยว	1. ส่งเสริมการสร้างแหล่งงานในพื้นที่ 2. ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริม 3. พัฒนาส่งเสริมการประกอบอาชีพของ กลุ่มสตรี
11	บำรุงรักษา/จัดหาที่ดิน ไว้ใช้สาธารณะประโยชน์	1. ไม่มีที่ดินสาธารณะประโยชน์	1. จัดหางบประมาณเพื่อซื้อที่ดิน สาธารณะ
12	การรักษาความสะอาด กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูล	1. ไม่มีที่กำจัดขยะและ สิ่งปฏิกูล ประชาชนขาด จิตสำนึกที่ดีต่อการกำจัดขยะ	1. จัดหาที่กำจัดขยะ พัฒนาระบบการ กำจัดขยะ ส่งเสริมการปลูกจิตสำนึกที่ดี ของประชาชนในการดูแลสิ่งแวดล้อม
13	ข้อมูลข่าวสาร/เสียงตาม สาย/การประชาสัมพันธ์	1. ไม่มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารให้ประชาชนได้รับรู้ ขาดแหล่งกระจายข่าวจาก ส่วนกลาง	1. ก่อสร้าง/ปรับปรุงระบบกระจายข่าว/ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ 2. บริการข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
14	บำรุงรักษาระบบบำบัด น้ำเสีย/ระบบระบายน้ำ	1. การประกอบอุตสาหกรรม ทางการเกษตร ประชาชนขาด จิตสำนึกที่ดีต่อการดูแลสังคม	1. ประสานผู้ประกอบการ/อุตสาหกรรม ให้มีการควบคุม ฝึกอบรมปลูกจิตสำนึก ที่ดีต่อชุมชน

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

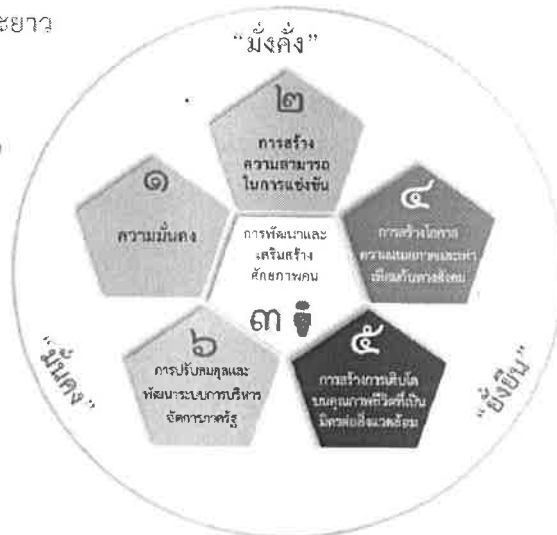
ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบวลายมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 -25579) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาคนไทยให้มีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เติบโตและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติดำเนินการในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 - 2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติมาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้เสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สารสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีแนวโน้มแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็บ่งชี้ว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ

องนาเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันระดับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต 20 ปีข้างหน้า ภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี สิ่งสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 - 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 - 2550 สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 - ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้อง

เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตโรงงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแข่งขันแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความแออัดในเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชากรต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,7392 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกในค่าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 - 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงิน การคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่

เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยัง ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่เน้นการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับ การดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาภาคความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และซ้ำ การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญ ภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี

मानन्तिในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคม และโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจากเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีกและในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านั้นได้นั้น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ข้อมูลสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

กำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นใน

ภาค และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศ ยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการ ทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้แน่นอนจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุก ต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและ ไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมือง ประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ แวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก รัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้อง ตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่าง มั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความ มนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน กันความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูล ประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

ความมั่งคั่ง

ความยั่งยืน

การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลง ภัยภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทุกระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ กองทัพและกองกำลังที่เข้มแข็งเป็นฐานพลังและเป็นที่พึ่งพิงของ ประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นสากลที่นำไปสู่การ บริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

สังคมมีความพร้อมและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อ ฟื้นฟูประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น

ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง มีการทำธุรกิจ มีที่อยู่อาศัยและความสะดวกสบายในชีวิตประจำวัน

ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน และน้ำ

• ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่อง ยุทธศาสตร์เป็นประเทศในกลุ่มประเทศ รายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากร ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

• เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็น จุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาท สำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทาง ทรัพยากรและการค้าอย่างมีพลัง

• ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้าง การพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

• การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และ คุณภาพชีวิตของประชาชนไม่เพิ่มขึ้นอย่างสองเอนียง ซึ่งเป็นการ เจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นพาคิด ไม่สร้างผลกระทบสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการ รองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

• การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ลดผลกระทบต่อกระบวนระบบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับ ร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบสองสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

• มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมี ส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับ อย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

• ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่อะไร.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

- ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีการผลิตและบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดยภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม ชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการผสมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญ

องแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย

- (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน
รอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความ
มั่นคง การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนา
ประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่
ค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่
ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบ
ดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถใน
การแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ
กลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และ
ปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนา
อุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่ม
มูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็น
ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิต
ภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบัน
เกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนา
ระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และ
โครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานา
ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่าง
ประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

**2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่
แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มี
ระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้
ความสำคัญ อาทิ**

(1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการ

เฉพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จัดเป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวง

ให้มีผลสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรร
และทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้อง
ประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน
ประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของ
ยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถ
ดำเนินการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมาย
ภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมาย
ของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนด
ตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการ
จัดงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ
และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและ
ประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดท่ายุทธศาสตร์ การ
นำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อน
ยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงาน
โครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบวลายมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผน
ยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้สิ้นสุด
ลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนด
ยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. 2561 - 2564) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบวลาย
มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งมีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ

ภูมิภาคในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ การเปิดเสรีเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาสภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. สถานะของประเทศ

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540-2541 จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี 2557 มาอยู่ที่ประมาณ 196,240 บาท หรือประมาณ 6,041 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ 8 ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.2 ชะลอจากร้อยละ 5.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ 41.3 ในช่วงปี 2534 – 2539 เป็นร้อยละ 25.5 ในช่วงปี 2543 – 2557 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2543 – 2557 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.9 ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

2.2.2 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง
โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี 2553 ที่ระดับร้อยละ 9.9 25.4 และ 64.7 เป็นร้อยละ 7.2 28.5 และ 64.3 ในปี 2557 ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจาก

อุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) อุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ 9.7 ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549 เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2557

2.1.3 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ 10 จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ 8 ปี ที่ผ่านมา และยังมีค่าต่ำเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ 3.32 ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 เป็นร้อยละ 2.05 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

2.1.4 การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี 2524 และ 2540 แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 37.9 ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 42.2 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

2.1.5 อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการแข่งขันมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. 2557 WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศ และในปี พ.ศ. 2557 IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ 30 จาก 61 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี 2558 หรือ Ease of Doing Business 2015 ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศทั่วโลก

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการ

ระดับดีขึ้นจากการฝึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความเชื่อมโยงของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี 2557 อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย OECD แสดงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา (2543-2556)เฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ 0.17 ต่อ GDP โดยในปี 2556 (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.48 ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ 53 และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ 47 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 4.03, 3.35, 2.79, และ 2.27 ต่อ GDP ปี 2555 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี 2556 บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาจำนวน 11 คนต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 20-30 คนต่อประชากร 10,000 คน

2.1.7 สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยัง

สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถ

พัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

2.2 ด้านสังคม

2.2.1 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(1 ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก 6.3 คน ในช่วงปี 2507-2508 เป็น 1.62 คน ในช่วงปี 2548-2558 และคาดว่าจะในปี 2583 จะลดลงเหลือเพียง 1.3 คน

(2 กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ 30 เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน 38.9 ล้านคนในช่วงปี 2555-2557 และเริ่มลดลงร้อยละ 0.1 ในปี 2556 และร้อยละ 0.2 ในปี 2557 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปีในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548-2557) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย 1 เท่าตัว และสิงคโปร์ 5 เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ 65.1 มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการระดับดีขึ้นจากการผลักดันของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความเชื่อมโยงของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี 2557 อันดับการพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย D สดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา (2543-2556)เฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ 0.17 ต่อ GDP โดยในปี 2556 (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.48 ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ 53 และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ 47 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ (ใน สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 4.03, 3.35, 2.79, และ 2.27 ต่อ GDP ปี 2555 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี 2556 บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาจำนวน 11 คนต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 20-30 คนต่อประชากร 10,000 คน

2.1.7 สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังสามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถ

พัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

2.2 ด้านสังคม

2.2.1 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย. เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(1 ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก 6.3 คน ในช่วงปี 2507-2508 เป็น 1.62 คน ในช่วงปี 2548-2555 และคาดว่าจะในปี 2583 จะลดลงเหลือเพียง 1.3 คน

(2 กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ 30 เป็นประชากรกลุ่มเจนเอชเอ็น Y Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน 38.9 ล้านคนในช่วงปี 2555-2557 และเริ่มลดลงร้อยละ 0.1 ในปี 2556 และร้อยละ 0.2 ในปี 2557 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปีในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548-2557) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย 1 เท่าตัว และสิงคโปร์ 5 เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ 65.1 มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า

จากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 27 ของประชากรในปี 2553 มีลักษณะความเป็นปัจเจก ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในภาค

(3) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 10.3 ล้านคน (ร้อยละ 16.2 ในปี 2558 เป็น 20.5 ล้านคน (ร้อยละ 32.1 ในปี 2583 การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอ

ใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ 78.5 ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

2.2.2 ครวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก 3.6 คน ในปี 2543 เหลือ 3 คน ในปี 2556 ครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน 1 รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี 2543-2556 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

2.2.3 คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี 2557 เพศชาย 71.3 ปี เพศหญิง 78.2 ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยสมควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ 15.59 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี 2551-2556 มีระดับการศึกษาเฉลี่ย 8.9 ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษายูอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพื้นฐาน (O-NET) ในปี 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

2.2.4 สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 42 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 10.9 ในปี 2556 แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก 0.484 ในปี 2554 เหลือ 0.465 ในปี 2556 อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ 36.8 ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้เพียงร้อยละ 1.1 สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี 2555-2546

2.2.5 ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(1) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 มีการถือครองที่ดินมากที่สุด สัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด 325.7 เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(2) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มี

การเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ 19.1
นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ 2.2 เท่า

(3) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี 2556 พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง 3.6 เท่า

(4) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา 50 ที่เพิ่มขึ้นจาก 1.29 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 2.471 ล้านคน ในปี 2557 ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2557 อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ 2.1 เท่า ในปี 2556

(5) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้เวลายาวนาน

2.2.6 คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ 99.9 ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ 73.8 ระบบประกันสังคมร้อยละ 16.7 และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.1 ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี 2558 ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ 8.3 ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ 10.4 ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น 800 บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ 89.5 และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้น้อยปานกลางยังมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง 4,544,926 ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

2.2.7 วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่ช่วยเหลือผู้อื่น และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.8 ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก 142,632 แห่งในปี 2555 เป็น 152,377 แห่ง ในปี 2556 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ 32.51 ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ 26.77

2.2.9 ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่าง

เนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(1 **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 171.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี 2504 เป็น 12 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ในปี 2556

(2 **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและไม่มีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหามากไม่เป็นที่นิยมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(3 **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ มาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี 2504 ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า 2.3 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ ในปี 2552 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 34.8 ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี 2534 และมีการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี 2549-2554 พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี 2554 ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง 1.61 ล้านตัน ลดลงจากปี 2549 ที่มีปริมาณ 2.42 ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(4 **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานต่ำ** ใน ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด 30 ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี 2555 ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 อยู่ที่ระดับ 1.08 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54 ของความต้องการใช้ในปี 2555 และคิดเป็นร้อยละ 12.5 ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 อยู่ที่ระดับ 1.981 พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี 2555 การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ 1 ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.6

(5 **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย 5 ลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม 285,227 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ 28 ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด 27 แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ 1.13 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ 68,200 ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี 2557 มีจำนวนประมาณ 151,750 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน 102,140 ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ 49,610 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3.2 ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(1) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.04 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2553 เป็น 1.11 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2557 สถานที่จัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ 19 และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 18 ทำให้ปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง 19.9 ล้านตัน ในปี 2556 ของเสียอันตราย ในปี 2557 มีประมาณ 2.69 ล้านตัน ขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้ขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ 70 โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบกำจัดอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(2) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี 2557 พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี 2557 ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO 3 เป็น EURO 4 ตั้งแต่ปี 2555 และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การผนวกกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(3) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2548-2557 มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน 10.3 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 31

(4) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ 2 การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี 2533 ปริมาณ 229.08 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มขึ้นเป็น 265.9 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี 2547 โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 1.1 จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

2.3.3 ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคน
เป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็น
จำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มี
ความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

2.4 ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

2.4.1 ด้านธรรมาภิบาล

(1 ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่าน

มีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง
ปี 2556 ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือ
ความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤต
ธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้าง
บบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2552 มีอย่างน้อย 6 ประการคือ (1 หลักนิติธรรม (2 หลักคุณธรรม (3
ึกความโปร่งใส (4 หลักความมีส่วนร่วม (5 หลักความรับผิดชอบ (6 หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและ
ลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ข่ายเสีย มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับ
เลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็น ธรรมาภิ
ล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับ
การเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียง
ภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น
ทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม
ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็น
กลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจ
การเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(2 ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี 2544 โดยสมาคมส่งเสริมสถาบัน

กรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 72% ในปี 2557
ว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 52% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี 2554 ที่มี
คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 77% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อ
โอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

2.4.2 ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(1 การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

แผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหาร
ราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้
ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการ
ควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบาย
เพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วย
ราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น 20
กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(2) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจ

ให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ 2550 ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 13.31 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25.17 ในปีงบประมาณ 2550 และร้อยละ 28.21 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ 1 จำนวน 185 ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน 245 ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ 1 จำนวน 75 งาน/กิจกรรมจาก 114 งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 9,850 คน แบ่งเป็นข้าราชการ 1,378 คน บุคลากรทางการศึกษา 5,295 คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน 79 คน และลูกจ้างประจำ 3,098 คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น ทรัพยากรของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลบวลาหรือการบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การออกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในทศวรรษมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.90 ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 10.65 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 38.52 และร้อยละ 39.46 ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้าและบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

2.4.3 ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหเหล่านี้ได้ ดังปรากฏการณ์ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. 2557 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย พบว่าประเทศไทยได้ 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี 2556 ที่ได้ 35 คะแนน อยู่อันดับ 102 โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง 84 คะแนน และมาเลเซียได้ 52 คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

3.1 บริบทภายใน

3.1.1 ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (1) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ในช่วงพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และร้อยละ 4.2 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 (3) การนำเข้าเฉลี่ย 70-90 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และเฉลี่ย 80-100 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (4) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวเล็กน้อยร้อยละ 0.8 ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.0 และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0 (5) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 และ (6) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.2 และร้อยละ 0.7 ในช่วงพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และ 13 ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3-4.3 โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ 3.8 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายตัวขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี 2571 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.3 - 2574 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3 การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (1) การลดลงของกำลังแรงงานที่หดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.0 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาก (2) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (3) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี 2570 ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(4) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (5) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (6) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 100-200 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

3.1.2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น โดยในปี 2553 มีประชากรวัยแรงงาน 5 คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน และคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง 1.7 คนแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้องค์กรต้องนำเข้าแรงงานจากต่างประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะลดลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำปี 2546 ซึ่งอยู่ที่ 12,745 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

3.1.3 ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่พอเพียง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปทั่วถึงกัน ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ 10 ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ 10 ของประชากร มีค่าแตกต่างกันถึง 34.9 เท่าในปี 2556 นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.1.4 ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานบริหารจัดการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตรรวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนช่วยหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

3.1.5 การบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา 69 หน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา 82 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา 89 รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(2) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการ

อรรถประโยชน์ขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเร็ว การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อ
พบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ
และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

3.2 บริบทภายนอก

3.2.1 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี 2544-2643 (ค.ศ. 2001-2100) จะเป็น
ศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศ
พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศ
กำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียม
ความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มี
ประชากรแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและ
บริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้าน
สินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทย
การไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

3.2.2 การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบ
การผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็น
แบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง
Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยี
อินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อ
ผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของ
เทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

3.2.3 ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(1 แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขต
เศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจน
การเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมาก
ขึ้น

(2 การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่งโอกาสที่
สำคัญ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1 การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ใน
ประเทศ 2 โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและ
วัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตใน
ประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ 3 โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้าน
โครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อน
เศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(3 การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของ
การค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่

มิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากุ้งและผลไม้เพิ่มขึ้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการ

สร้างการเติบโต...

การสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(4) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ 12

เนื่องจาก 1 ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ 2 ปัญหาการสังคมนี้อาหารในประเทศสำคัญๆ ช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(5) ความเหลื่อมล้ำของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมกรบริโภคของคนในประเทศ

3.2.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(1) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(2) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

3.2.5 วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 (Post 2015 Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา 15 ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2557 ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน 17 ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน 169 ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้าง

ฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมรักษาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

4.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการพัฒนาที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม พัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

4.2 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สสช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(1 เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0

(2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 401,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(3 ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี

(4 การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

4.3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(1 ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(2 การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(3 สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(1 การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(2 บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

(2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ

(5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อ

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง และพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็ม

แบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิด
กองทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง
นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็น
ค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศ
อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้าง
ความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด
แต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคน
ยวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณำพันธุ์พืช
เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกัน
ความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบ
เกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็น
ระขายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทาง
เล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับ
รท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่
กลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิง
มทีในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทาง
ยภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการ
องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิด
ารพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการ
ลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการ
ลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้า
ารลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุน
หว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหาร
การการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบ
ลิกทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจ
งสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงาน
คแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่าง
ประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการ
ยรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับ
รรณนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและ

และบุคลากร มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรค
 ยี่สิบต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อ
 ึงความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดย
 จัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคน
 วมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ
- (4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา
 แต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้อง
 การเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับ
 ุณอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนา
 บข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความ
 นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการ
 ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการ
 ภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์
 ือสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้
 กระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบาย
 ธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบาย
 ธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุง
 ภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่
 ลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่าง
 วมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น
 อดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม.

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดย
 ับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้าง
 ้งงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและ
 มาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดย
 ับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุน
 ารราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก
 วม (1) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการ

สาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปโภค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่เป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน และมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารการนำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้การลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการค้า

ทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้ค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่เกษตรกรรายย่อย กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินใน

การกำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ การจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งศูนย์บริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คัดกรองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหาร การเร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการน้ำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้ การควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการค้าขายที่ยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้าขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจเมือง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง ตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการประมูล เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุค

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศองค์การบริหารส่วนตำบลบวลายตำบลบวลายนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบวลายมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2550 มาตรา 53/1 และมาตรา 53/2) ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แนวคิดและหลักการ

1.1 ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีความยั่งยืนต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ไปกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

1.2 หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน สร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

2.1 พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

2.1.1 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

2.1.2 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

2.2 พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

2.3 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

2.4 สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร พัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทัน

เปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(3) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความ

ยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(4) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ 15.9

ไร่ หรือร้อยละ 25 ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นที่ดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

3.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(1) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย)

เน้นการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้

มีความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และ

ร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(4) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์

เน้นการพัฒนา ระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(5) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ

มหาสารคาม มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3.3 โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

(๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

(๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

(๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

(๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

(๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความสัมพันธ์กับ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและใหม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนามูลฐานจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (ฉบับทบทวน)

ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง 4 จังหวัด ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูล ประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด งานและโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

- 1 เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2 เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3 เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนเวินกั้น การกีฬาที่มี

- 4 เป็นประตูอีสาน และเชื่อมโยงการค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

ได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางการเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และการค้า

แดน”

ประสงค์รวม

1. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูป อาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจด้านการ ท่องเที่ยวอารยธรรม และใหม่ เชื่อมโยงกลุ่ม

เขตอาเซียน

3. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยง ระบบ โลจิสติกส์และการกระจายสินค้าใน ภูมิภาค

เขตอาเซียน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้

ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20

แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็น

หลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process)

ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
ด้านเกษตร	1.1 แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร 1.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
ด้านอุตสาหกรรม	2.1 แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม 2.2 กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio - plastic, etc.) 2.3 การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่อุตสาหกรรม 2.4 การลงทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
การท่องเที่ยวและ บริการ	3.1 แผนที่การจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว 3.2 เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ 2 ล้านบาทต่อปี 3.3 ไทยเป็นศูนย์กลาง medical Tourism ของภูมิภาค
โครงสร้างพื้นฐาน	4.1 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน 4.2 การลงทุนการให้บริการและใช้ประโยชน์ ICT 4.3 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน
พลังงาน	5.1 นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม 5.2 การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน 5.3 การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
การเชื่อมโยงเศรษฐกิจ ภูมิภาค	6.1 การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และการลงทุน เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน 6.2 แก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ รองรับประชาคมอาเซียน 6.3 ขับเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวาย และ Eastern seaboard 6.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
การพัฒนาขีดความ สามารถใน การแข่งขัน	7.1 การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (100 ดัชนีชี้วัด) 7.2 การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand
การวิจัยและพัฒนา	8.1 ขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R & D เป็นร้อยละ 1 ของ GDP 8.2 Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S & T 8.3 การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks 8.4 การขับเคลื่อนข้อริเริ่มกระป๋องตามกรอบความร่วมมืออาเซียน
การพัฒนาพื้นที่และ เมืองเพื่อ เชื่อมโยงโอกาส จากอาเซียน	9.1 การพัฒนาเมืองหลวง 9.2 การพัฒนาเมืองเกษตร 9.3 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม 9.4 การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว 9.5 การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ 9.6 การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ 9.7 การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน 9.8 ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่ศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
1. การพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	10.1 ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตร เทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนและการใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) 10.2 พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. การยกระดับคุณภาพ ชีวิต และมาตรฐานบริการ สาธารณสุข	11.1 การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ 11.2 การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 11.3 สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
3. การจัดสวัสดิการสังคม และ การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และ โอกาส	12.1 การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความเท่าเทียม คุณภาพชีวิต 12.2 กองทุนสตรี
4. การสร้างโอกาสและ รายได้ วิสาหกิจขนาด กลางและขนาด ย่อม (SMEs) และเศรษฐกิจชุมชน	13.1 กองทุนตั้งตัวได้ 13.2 กองทุนหมู่บ้าน 13.3 โครงการ sml 13.4 โครงการรับจํานําสินค้าเกษตร
5. แรงงาน	14.1 การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ 14.2 การจัดการแรงงานต่างด้าว 14.3 การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบตามกฎหมายอย่างทั่วถึงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
6. ระบบยุติธรรม เพื่อลดความ เหลื่อมล้ำ	15.1 การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
7. การต่อต้าน การคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาลและ ความ โปร่งใส	16.1 การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม 16.2 การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน
8. การสร้างองค์ความรู้เรื่อง อาเซียน	17.1 ภาคประชาชน 17.2 ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ 17.3 บุคลากรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
8. การพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อความยั่งยืน	18.1 พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 10 แห่งเพื่อความยั่งยืน
9. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)	19.1 การประหยัดพลังงาน 19.2 การปรับกฎระเบียบ (เช่น green building code) 19.3 ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
10. นโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม	20.1 ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม 20.2 การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ
11. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การบริหารจัดการน้ำ	21.1 การปลูกป่า 21.2 การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ 21.3 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาเซียน
12. การเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ	22.1 การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation) 22.2 การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
23. กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	23.1 ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ 23.2 เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กร 23.3 ปรับปรุงระเบียบ ข้อกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ
24. การปรับโครงสร้าง ระบบราชการ	24.1 เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของภาครัฐ ด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง 24.2 ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน 24.3 เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e - service
25. การพัฒนากำลังคน ภาครัฐ	25.1 บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน เตรียมพร้อมสำหรับอนาคต 25.2 พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
26. การปรับโครงสร้างภาษี	26.1 ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

27. การจัดสรรงบประมาณ	27.1 พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายรัฐบาล
28. การพัฒนาสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	28.1 สำรวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน 28.2 บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
29. การแก้ไขปัญหา ความมั่นคงจังหวัดชายแดน ภาคใต้ และเสริมสร้าง ความมั่นคงในอาเซียน	29.1 ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ภายใต้กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ 2555 – 2559 29.2 การเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน
30. การปฏิรูปการเมือง	30.1 กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

➤ แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา (พ.ศ. 2561 – 2564)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายได้จัดทำแผนสี่ปีโดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2557 – 2560) แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว โดยเน้นพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร อาหาร พลังงานสะอาด การค้า เศรษฐกิจอาเซียน การท่องเที่ยว คุณภาพ พัฒนาเมืองน่าอยู่ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การส่งเสริมปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง ซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561-2564) มีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายยุทธศาสตร์

1. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม การเกษตร การท่องเที่ยว Logistics และพลังงานสะอาดในภูมิภาค
2. เป็นศูนย์กลางการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. เป็นศูนย์กลางในการป้องกันภัยคุกคาม และเสริมสร้างความมั่นคง เพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ
5. เป็นที่ตั้งของส่วนราชการที่มีการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ จังหวัดนครราชสีมา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561 – 2564)

“โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่สังคมใหม่ เกษตร อุตสาหกรรม ปลอดภัย”

เป้าประสงค์รวม

1. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
3. เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม

4. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคาม และป้องกันสถาบันหลักของชาติ
5. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ
2. ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
4. การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประชาชน

5. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ	1. เพื่อขยายอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	1. อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด (%) 2. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (%) 3. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพในพื้นที่(ครัวเรือน)	1. ส่งเสริมอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง 2. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าและบริการภาคการเกษตรด้านทางกลางทางและปลายทาง 3. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าและบริการภาคนอกการเกษตรด้านทาง กลางทางและปลายทาง 4. สนับสนุนการผลิตและสร้างผลงานนวัตกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมและอาหารปลอดภัย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัด 5. ส่งเสริมการนำนวัตกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมและอาหารปลอดภัย (Food Valley) มาเพิ่มศักยภาพในการผลิต 6. สนับสนุนการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและกีฬา 7. สนับสนุนการสร้างอาชีพในครัวเรือนในชุมชนต่างๆ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
	2. เพื่อสร้างเสถียรภาพ	4. อัตราการว่างงาน (%)	8.สร้างโอกาสและพัฒนาฝีมือให้กับ

ทางเศรษฐกิจ	5. อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน(เท่า) 6. อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน(%)	ผู้ว่างงาน 9. ส่งเสริมความเป็นอยู่ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 10. ส่งเสริมการออมของครัวเรือน
-------------	--	--

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	3. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	7. ผลผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน) 8. จำนวนผู้ประกอบการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น (ราย)	11. เพิ่มทักษะความสามารถและความเชี่ยวชาญของแรงงาน เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตของสินค้าและบริการ 12. สนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovative Entrepreneurship Development) และผู้ประกอบการใหม่ทางธุรกิจ เทคโนโลยี (Tech Startup) ของจังหวัด 13. ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์กับหน่วยงานภาครัฐภาคธุรกิจและเอกชน 14. เพิ่มทักษะความสามารถและความเชี่ยวชาญของแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับสังคม ให้ เป็นเมืองหน้าอยู่	1. เพื่อลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำ	1. ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (%) 2. สัมประสิทธิ์การ	1. ส่งเสริมอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย 2. ส่งเสริมการกระจายรายได้

	กระจายรายได้ (Gini Coefficient)	ทั้งถึง และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกจากโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ รวมทั้งระบบป้องกันภัยที่เอื้อต่อการกระจายเศรษฐกิจ
2. เพื่อพัฒนาโครงข่ายความคุ้มครองทางสังคม	3. ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อสำนักงานแรงงาน(%) 4. ร้อยละความครอบคลุมของบัตรประกันสุขภาพของประชาชน(%)	3. ส่งเสริมการเข้าถึงระบบสังคมและประกันสังคมในแรงงาน 4. ส่งเสริมการจัดบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและสามารถบริการได้อย่างครอบคลุม
	5. จำนวนศูนย์ช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา (ศูนย์)	5. ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	3. เพื่อสร้างความคุ้มกันให้กับสังคม	6. ระดับความสำคัญของหน่วยงาน ที่จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม (ครั้ง) 7. ร้อยละของผู้ประสบปัญหาทางสังคมที่ขอรับบริการได้รับบริการทางกฎหมาย (%)	6. ส่งเสริมให้สังคมมีภูมิคุ้มกันทางสังคม 7. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่ประสบปัญหาทางสังคมขอรับบริการจากส่วนราชการที่รับผิดชอบทางภารกิจที่กฎหมายกำหนด
	4. เพื่อให้ประชาชน เข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม	8. อัตราส่วนแพทย์ต่อประชาชน (แพทย์/คน) (ปี 2559 แพทย์ 626 คน ประชากร 2,629,979 คน) 9. อัตราส่วนทันตแพทย์ต่อประชากร (ทันตแพทย์/คน) 10. อัตราส่วนพยาบาลต่อประชากร (พยาบาล/คน) 11. ประชาชนนัศศึกษาและ	8. ส่งเสริมการให้มีการผลิตแพทย์ 9. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาทันตแพทย์เพิ่มเพื่อรองรับภาวะผู้สูงอายุของจังหวัด 10. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการบริการเพิ่มขึ้น

		บุคลากรด้านดิจิทัลได้รับความรู้และประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล (คน) 12. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ 15-59 ปี 13. อัตราการได้รับงานทำของบัณฑิตที่จบภายใน 1 ปี (%) 14. อัตราการว่างงานของประชากร (ปี 58 (%)) 15. ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม.3 (คะแนน)	11. ส่งเสริมการสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่ประชาชน ทุกสาขาอาชีพ 12. ส่งเสริมให้ประชากรศึกษาในและนอกระบบ 13. ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ประชากรในทุกพื้นที่ ในทุกด้าน 14. ส่งเสริมและแนะนำความต้องการแรงงานให้บัณฑิตที่จบใหม่ 15. ส่งเสริมให้มีตลาดนัดพบแรงงาน เพื่อลดอัตราการว่างงานของประชาชน 16. ส่งเสริมการเรียนการสอนของครูเพื่อให้นักเรียน มีความรู้ความสามารถ ตามหลักสูตรที่กำหนด
--	--	---	--

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 3 บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้มี ความสมบูรณ์อย่าง ยั่งยืน	1. เพื่ออนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติ	1. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด 2. ปริมาณขยะในจังหวัด (ตัน) 3. การจัดการน้ำเสีย (จำนวนระบบ) 4. พื้นที่บริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้น (ไร่)	1. ปลุกจิตสำนึกและให้ความรู้ประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและทรัพยากรป่าไม้ 2. การอนุรักษ์และฟื้นฟู ป่าไม้ 3. การรณรงค์ให้ประชาชนและผู้ประกอบการสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ 4. การจัดหาและเพิ่มความสามารถ ในการกำจัดขยะ 5. ส่งเสริมให้ อปท. มีระบบจัดการน้ำเสีย 6. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำทั้งในเขต

		5. ความยาวสะสมของเขื่อนป้องกันน้ำกัดเซาะตลิ่ง (เมตร) 6. ร้อยละสัดส่วนของพื้นที่ระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชน (%)	ชลประทานและนอกเขน ชลประทาน 7. เพิ่มสิ่งก่อสร้างเพื่อลดการพังทลายของตลิ่งตามแม่น้ำลำคลองสายหลักของจังหวัด 8. พัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชนเมือง
2. เพื่อใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	7. สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากร (ลิตร/คน) 8. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (ล้านกิโลวัตต์/คน/ปี) 9. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าในภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท) 10. สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)	9. รณรงค์ให้ประชาชนลดการใช้จ่ายพาหนะส่วนตัวโดยเปลี่ยนมาใช้รถสาธารณะแทน 10. รณรงค์ให้ประชาชนประหยัดพลังงานไฟฟ้า 11. รณรงค์ให้ประชาชนประหยัดพลังงานไฟฟ้า 12. รณรงค์ให้ผู้ประกอบการลดชั่วโมงการผลิตลงในบางช่วงเวลา	

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติเพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	1. เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ	1. จำนวนตำบลที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ (ตำบล)	1. สร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ 2. ส่งเสริม พัฒนาอาชีพตามแนวทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ 3. ส่งเสริมการเรียนรู้หลักการทำงานและแนวทางพระราชดำริ
	2. เป็นศูนย์บริหารจัดการเครือข่ายป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านความ	2. จำนวนตำบลที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความ (ตำบล)	4. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 5. การป้องกันและแก้ไขปัญหาระงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย

	มั่นคงทุกมิติ	3. จำนวนตำบลที่เข้าร่วม โครงการ/กิจกรรมเครือข่าย การป้องกันและแก้ไขปัญหาม ติ (ตำบล) (ต่อ)	และการค้ามนุษย์ 6. การป้องกันและแก้ไขปัญห การบุกรุกทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 7. การป้องกันและแก้ไขปัญห ภัยก่อการร้ายและอาชญากรรม ข้ามชาติ 8. การป้องกันและแก้ไข ปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ 9. การป้องกันและการ แก้ปัญหายาเสพติด 10. การป้องกันและรักษาความ สงบเรียบร้อยภายในจังหวัด 11. ส่งเสริมและสร้างเครือข่าย
	3. เสริมสร้างความ ปรองดองและความ สมานฉันท์ในชาติ	4. สร้างการรับรู้ที่ถูกต้อง (ตำบล) 5. สร้างการมีส่วนร่วม (ตำบล)	12. ส่งเสริมการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัย สมานฉันท์ ของประชาชน หรือ นักเรียน นักศึกษา ในจังหวัด 13. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ทุกส่วนภาค

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ ภาครัฐ	1. เพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการ	1. ร้อยละของสถานพยาบาลที่ ได้รับการรับรองคุณภาพ HA (%) 2. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำประปา (%) 3. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ไฟฟ้า (%) 4. ร้อยละของประชากรที่เข้าถึง อินเทอร์เน็ต (%) 5. จำนวนครั้งที่ให้บริการ ภาครัฐรัฐวิสาหกิจ และเอกชน เชิงรุก (ครั้ง)	1. เพิ่มขีดความสามารถการ ให้บริการภาครัฐ

		6. ร้อยละความสำเร็จของการ เบิกจ่ายงบประมาณ (%) 7. ร้อยละของภาษีท้องถิ่นที่ จัดเก็บรายได้ ไม่รวมเงิน อุดหนุนเฉพาะกิจ (%)	2. เพิ่มขีดความสามารถจัดเก็บ รายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
	2. เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนางองค์กร	8. ร้อยละความพึงพอใจของ ประชาชนต่อประสิทธิภาพการ พัฒนางองค์กร (%)	3. การพัฒนาบุคลากร 4. การปรับปรุงระบบ สารสนเทศ 5. การปรับปรุงวัฒนธรรม องค์กร 6. การสร้างความโปร่งใสใน องค์กร
รวม 5 ยุทธศาสตร์	รวม 15 เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	รวม 46 ตัวชี้วัด	รวม 61 กลยุทธ์

วิสัยทัศน์...

-86-

สรุป

วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

วิสัยทัศน์ :

โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่ระบอบการปกครองใหม่ เกษตร อุตสาหกรรม ปลอดภัย

เป้าประสงค์รวม	1 เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา	2 เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	3 เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4 เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์และความปลอดภัยของสถาบันหลักของชาติ	5 เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ประเด็นยุทธศาสตร์	1 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ	2 ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	4 การเสริมสร้างการมั่นคงทุกมิติเพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	5 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	3 เป้าประสงค์	4 เป้าประสงค์	3 เป้าประสงค์	3 เป้าประสงค์	2 เป้าประสงค์
ตัวชี้วัด	8 ตัวชี้วัด	15 ตัวชี้วัด	10 ตัวชี้วัด	5 ตัวชี้วัด	8 ตัวชี้วัด
กลยุทธ์	14 กลยุทธ์	16 กลยุทธ์	12 กลยุทธ์	13 กลยุทธ์	6 กลยุทธ์

1.4 ยุทธศาสตร์...

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เมืองน่าอยู่ รักษา
ศิลปกรรมและทรัพยากรธรรมชาติ ปกป้องสถาบัน พัฒนาการให้มีประสิทธิภาพ สานต่อแนวทางพระราชดำริ
การศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการ
การท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ

- 1.1 ประสานและบริหารจัดการน้ำ ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี 2538
แก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ
- 1.2 พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภค
บริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง
- 1.3 พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

- 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
- 2.2 พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพ
มาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- 2.3 สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา เป็น
เครื่องมือของชุมชนและประชาชนทั่วไป
- 2.4 ส่งเสริมให้ประชาชนได้เตรียมความพร้อม และตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนในทุกด้าน
- 2.5 ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเกษตรกร

- 3.1 พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม เกิด
พืชใหม่ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- 3.2 ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลิตผลให้มีคุณภาพ
มาตรฐานสากลโดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- 3.3 ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านการเกษตรอาสาสมัครการเกษตร
- 3.4 ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร และเพิ่มช่องทางตลาด
- 3.5 สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก ตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง
- 3.6 ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการ
อนุรักษ์

4 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

- 4.1 ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็ง
- 4.2 ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

4.3 ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

4.4 ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

4.5 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

4.6 ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของ

ประชาชนในพื้นที่

4.7 ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม สร้าง

ให้กับจังหวัดนครราชสีมา

5 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

5.1 พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)

5.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในทุกะดับ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดย

ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

5.3 ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกะดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การ

สุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และการเข้ารับ

บริการสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

6 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

6.1 ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเป็นและ

ความต้องการของประชาชน

6.2 ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

6.3 ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อสนับสนุน

เครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

6.4 ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณสุขโรค และส่งเสริมให้

ประชาชนเข้าใจในการใช้และรักษาสาธารณสุขโรคอย่างคุ้มค่า

6.5 ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาจราจร ความปลอดภัยและ

เป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

7 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

7.1 พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช

การท่องเที่ยวและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

7.2 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

ส่งเสริมอำนวยความสะดวกต่างๆ กระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้น

7.3 สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างเครือข่าย เพื่อ

พัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและ

ต่างประเทศ

7.4 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬา และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงการสร้าง

เป็นเลิศทางด้านกีฬา

8 ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

8.1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิบัติภารกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่าง

8.2 นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร

8.3 สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับ

การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน

8.4 บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนองค์กร

ท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

8.5 เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนใน

พัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

8.6 เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

9 ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

9.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่างๆ

9.2 ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

การเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

9.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ โดยสร้าง

ความอบอุ่นใจ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

9.4 สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

10 ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

10.1 พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดม

สมบูรณ์

10.2 อนุรักษ์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่น

ทุกระดับ

10.3 จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบวลาย

2.1 วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลบวลายตำบลบวลาย ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ใน
 อนาคต ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของ
 องค์กรในอนาคตรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ าคาดหวังที่
 เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจดีทั่วหน้า ประชาชนอยู่สุขใจ”

2.2 ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบวลายร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ
 สหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบวลาย 6 ด้าน
 มีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 แนวทางพัฒนาส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของท้องถิ่นให้คุณภาพและประสิทธิภาพ
- 1.2 แนวทางพัฒนาส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและสถานที่ขององค์กรให้มีประสิทธิภาพความเหมาะสมในทุก
 ด้าน
- 1.3 แนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตย สื่อประชาสัมพันธ์ การรับรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน
 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเสริมสร้างสังคมให้มีชีวิตที่ดี และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 แนวทางพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ /และอุบัติเหตุจราจรทางบก
- 2.2 แนวทางพัฒนาด้านสาธารณสุข การป้องกันควบคุมโรคติดต่อ/โรคไม่ติดต่อ และฟื้นฟูสุขภาพของ
 ประชาชน
- 2.3 แนวทางพัฒนาการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย การคัดแยกขยะ
- 2.4 แนวทางพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ

- 3.1 แนวทางพัฒนาระบบการศึกษา
- 3.2 แนวทางพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
- 3.3 แนวทางพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนอนุรักษ์วัฒนธรรมงานประเพณีต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตร การมีงานทำ และผลิตภัณฑ์ใหม่

- 4.1 แนวทางพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.2 แนวทางพัฒนาส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ การแปรรูปกลุ่มอาชีพต่างๆ
- 4.3 แนวทางส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวก
 และรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรมดังนี้

- 5.1 แนวทางการพัฒนาและบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม ถนน ทางเท้า สะพาน

5.2 แนวทางการพัฒนาก่อสร้าง ซ่อมแซมปรับปรุงบำรุงรักษาทางเท้า ท่อระบายน้ำ ทางระบายน้ำ ระบบ

5.3 แนวทางการพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำ ทำนบ ฝายกั้นน้ำ

ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และสวัสดิการสังคม

6.1 แนวทางพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

6.2 แนวทางเสริมสร้างให้ประชาชน ครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน มีความเข้มแข็ง

6.3 แนวทางพัฒนาด้านการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติด

เป้าหมาย

1 การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

2 ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

3 ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

4 มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข

5 การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

6 การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชน รวมทั้งการสร้างสังคม

2.4 ตัวชี้วัด

1 การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 5

2. การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ

2 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ 80

3 ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ 90 และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่

4 ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายร้อยละ 80 มีความรู้และมีส่วนร่วมในการ

กิจกรรมท่องเที่ยว ศาสนา - วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

5 ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ 10

6 ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5 และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

7 ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายร้อยละ 60 น่าอยู่อย่างสงบสุข

8 การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง

2.5 ค่าเป้าหมาย

1 การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

2 ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

3 ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

4 มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข

2.6 กลยุทธ์

- 1 พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง
- 2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะ
- 3 พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลด
- 4 ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนา
- 5 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
- 6 ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของ
- 7 ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเป็นและ
- 8 พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของ
- 9 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร
- 10 ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการ
- 11 พัฒนาพื้นที่และอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดม
- 12 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- 1 การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น
- 2 การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 3 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- 4 การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม
- 5 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.6 กลยุทธ์

- 1 พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง
- 2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะ ทัศนคติภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- 3 พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทาง การเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด
- 4 ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนabatบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนา สภาพและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- 5 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
- 6 ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของ ประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของ ประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
- 7 ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและ ความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง
- 8 พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช การอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
- 9 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้
- 10 เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
- 11 ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการ ป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ สนับสนุนการ จัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัย การจราจร
- 12 พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดม สมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- 1 การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น รองรับการพัฒนาของชุมชนและเศรษฐกิจ
- 2 การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 3 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- 4 การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- 5 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.8 แผนงาน

- 1 แผนงานบริหารงานทั่วไป
2. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- 2 แผนงานเกษตรและชุมชน
- 3 แผนงานสาธารณสุข
- 4 แผนงานสังคมสงเคราะห์
- 5 แผนงานงบกลาง
- 6 แผนงานการศึกษา
- 7 แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
- 8 แผนงานการเกษตร
- 9 แผนงานงบกลาง

2.11 การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ

ตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2555 ได้ประกาศให้กระผม นายสมบุรณ์ พันธุ์ทอง ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การ
บริหารส่วนตำบลบัวลาย นั้น

กระผมได้แถลงนโยบายการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
วันที่ 12 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุข และได้มุ่งมั่นที่จะพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยรวม บริหาร
ความโปร่งใส เป็นธรรม ตรวจสอบได้ ภายใต้กระบวนการการทำงานร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สุขและตรงตาม
ความต้องการของพี่น้องประชาชนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 6 ด้าน โดยพยายามที่จะพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
ไปสู่ “พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจดีทั่วหน้า ประชาชนอยู่สุขใจ”

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 58/5 วรรค 5 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
รายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี

กระผมขอแถลงผลการดำเนินงานให้ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภา
การบริหารส่วนตำบลบัวลายได้รับทราบ ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย ที่ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
3. นโยบายด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
4. นโยบายด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ
5. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
6. นโยบายด้านการพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

โดยสรุปสาระสำคัญของนโยบาย ดังนี้

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อรองรับการขยายตัวของจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น
2. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในวิถีชีวิตและการดำรงตนในสังคมได้อย่างมีคุณค่า
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต มีอาชีพ มีรายได้ มีความมั่นคงทางสังคม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บและยาเสพติด ตลอดจนผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง
4. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง คนมีศักยภาพในการร่วมคิดร่วมทำ และสามารถบริหารจัดการปัญหาภายในชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักการเมือง ผู้นำท้องถิ่นมีจิตสำนึก ตระหนักถึงภาระหน้าที่ในการครองระบอบประชาธิปไตย มีคุณภาพและคุณธรรมพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อชุมชนและประเทศชาติ
6. องค์กรท้องถิ่นมีการบริหารงานอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้อย่างรวดเร็วและตรงตามความต้องการของประชาชน

นโยบายการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลบวลาย จะสามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้ก็ต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนในตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบวลาย ผู้นำชุมชน ข้าราชการและพนักงานจ้างในองค์กร

การกำหนดนโยบายที่กล่าวมา ได้วางอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาและสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามกรอบนโยบายที่กำหนดไว้ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวตำบลบวลาย ทุกคน

ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลควรยึดหลักการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 6 ประการ ดังนี้

1. **หลักนิติธรรม :** อบต.ควรบริหารและดำเนินงานภายใต้ ระเบียบ กฎหมาย ที่กำหนดไว้ และออกข้อบัญญัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาชน เช่น
 - 1.1 มีการจัดทำแผนพัฒนา อบต. ตามวิธีการและขั้นตอนที่ถูกต้องตามระเบียบ
 - 1.2 มีการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายตามวิธีการและขั้นตอนที่ถูกต้องตาม ระเบียบ
 - 1.3 มีการจัดซื้อจัดจ้างตามวิธีการและขั้นตอนที่ถูกต้องตามระเบียบ
 - 1.4 มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมในการจัดทำข้อบัญญัติของ อบต. เพื่อให้ประชาชนยอมรับในข้อบัญญัตินั้น
2. **หลักคุณธรรม :** อบต.ควรบริหารและดำเนินงานด้วยความเป็นธรรมเสนอภาคและเท่าเทียมกัน เช่น
 - 2.1 มีการจัดสรรโครงการและงบประมาณลงหมู่บ้าน ด้วยความเป็นธรรมตามเหตุผลและความจำเป็นโดยยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง
 - 2.2 มีการบริหารงานด้วยคุณธรรม ยึดความสงบสุข และสันติสุขเป็นสำคัญ ไม่ใช้อำนาจหรืออิทธิพลบังคับข่มขู่
 - 2.3 มีการบริหารบุคคล พิจารณาความดีความชอบของพนักงานส่วนตำบล โดยยึดคุณธรรม

3. **หลักความโปร่งใส** : อบต. ต้องบริหารและดำเนินงานโดยเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบ
 3.1 การเปิดเผยข้อมูล อบต. ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประกาศการจัดซื้อจัดจ้าง (ประกาศสอบราคา และประกาศ
 3.2 บัญชีรายรับ - รายจ่าย ของ อบต.เป็นต้น การเปิดเผยข้อมูลโดยวิธีการต่อไปนี้

3.1 การเปิดเผยข้อมูล

3.2 การประชุมชี้แจง

3.3 การแจกเอกสาร

3.4 การประกวดข่าวสารต่าง ๆ ของทางราชการ ตามหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน

4. **หลักการมีส่วนร่วม** : อบต.ควรบริหารและดำเนินการ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น

4.1 เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมเสนอปัญหาและความต้องการ (หรือโครงการ) เพื่อ

4.2 การจัดตั้งตัวแทนชุมชนร่วมเป็นกรรมการในการจัดซื้อจัดจ้าง

4.3 จัดตั้งอาสาสมัครชุมชนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

5. **หลักความคุ้มค่า** : อบต. ควรบริหารและดำเนินงานด้วยความประหยัด และคำนึงถึงความคุ้มค่า
 5.1 มีการตั้งงบประมาณและจัดซื้อจัดจ้างในราคาที่เหมาะสม ไม่สูงเกินความเป็นจริง

5.2 มีการให้บริการด้วยความรวดเร็ว

5.3 จัดเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกทั่วไปแก่ประชาชนที่มาขอรับบริการจาก อบต.

5.4 มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อให้คำปรึกษาแก่ประชาชนที่มาขอรับบริการสาธารณะ

6. **หลักความรับผิดชอบ** : อบต. ควรบริหารและดำเนินงาน โดยยึดเอาผลประโยชน์ส่วนรวมของ
 6.1 มีการจัดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง แล้วเอาข้อมูล

6.2 มีการจัดทำเอกสารหรือจัดเวทีประชาคม

6.3 มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

6.4 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.5 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.6 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.7 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.8 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.9 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.10 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.11 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.12 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.13 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.14 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

6.15 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ อบต. เช่น มีการรับฟัง

1. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

4. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น

5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
6. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย

วิสัยทัศน์ ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย (Vision)

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจทั่วหน้า ประชาชนอยู่สุขใจ”

พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น (Mission)

1. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้นำและชุมชนและส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาตลอดจนวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
2. ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพประชาชน มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง ภายใต้งบประมาณที่สะอาด ร่มรื่นน่าอยู่อาศัย
3. สนับสนุนให้ประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษา กีฬา และนันทนาการ
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ประชาชนพออยู่พอกิน สร้างขบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อพัฒนาไปสู่ชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืนตามแนวพระราชดำรัส

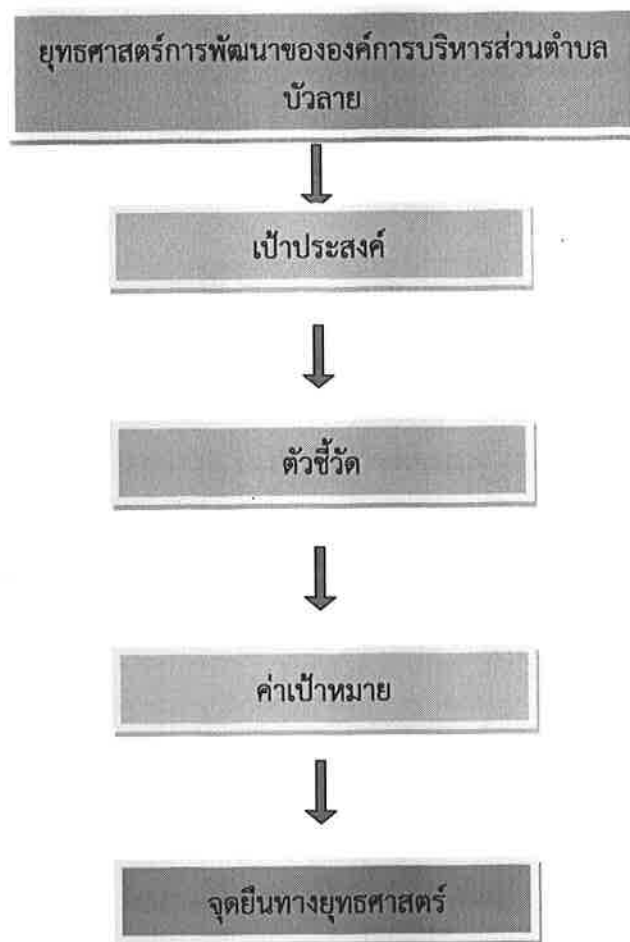
จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1. เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่และมีปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น
2. เพื่อพัฒนาคนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติให้มีคุณภาพและมีสุขภาพดี สามารถพึ่งตนเอง ทางด้านสาธารณสุขตามวิธีการสาธารณสุขมูลฐานได้
3. เพื่อเพิ่มผลผลิตรายได้ และการมีงานทำ ลดปัญหาการอพยพไปทำงานต่างจังหวัด
4. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่ดีให้คงอยู่ต่อไป
5. เพื่อรองรับการให้บริการบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.12 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ภาพรวม ดังนี้

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1 จุดแข็ง (S : Strength)

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของตำบลบัวลาย ตามหลัก SWOT ANALYSIS

1. ผลการวิเคราะห์จุดแข็งของตำบลบัวลาย (STRENGTH = S)

ศักยภาพในปัจจุบัน	ศักยภาพและแนวโน้มในอนาคต
การปรับปรุงระบบราชการ แผนนโยบายรัฐบาลและ การปรับปรุงระบบกฎหมายการบริหารจัดการ แบบ	1. ทำให้อบต.ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่นด้วย

มีเครื่องมือที่ดีทำให้ความคล่องตัวประชาชนมีส่วนร่วมคิด ดำเนินการและตรวจสอบ	ตนเอง สามารถใช้ทรัพยากรกรณีที่มีอยู่ได้อย่างมี ประสิทธิภาพประชาชนมีส่วนร่วมทุกระดับ
ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นที่ความรับผิดชอบที่เป็น ประโยชน์และมีผลต่อการพัฒนา	2.ทำให้ชุมชนและอบต. ได้รับประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติที่มีทำให้ชุมชนและอบต.พัฒนาใน ด้านต่างๆเพิ่มขึ้น
เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่ค่อนข้าง สมัยใหม่สำหรับการปฏิบัติงาน	3. ทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีศักยภาพและทันต่อเหตุการณ์
บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน มีการพัฒนาตัวเองและผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอ	4.ทำให้การปฏิบัติงานของอบต.มีการพัฒนาขึ้นและการ ปฏิบัติงานมีศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของอบต.
โรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง	5.ทำให้การศึกษาของเยาวชนไปอย่างทั่วถึงและโรงเรียน ขยายโอกาสจะช่วยนักเรียนได้เรียนสูงขึ้น
สถานอนามัย 1 แห่ง	6.ให้ความรู้กับประชาชน ดูแลสุขภาพ สามารถหยุดยั้ง โรคภัยไข้เจ็บต่างๆได้เป็นอย่างดี
วัดหรือศาสนสถานรวม 4 แห่ง	7.สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม และ จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี
ผู้นำที่มีความรัก สามัคคี ร่วมมือในการพัฒนา ท้องถิ่น	8. ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเกิดประโยชน์ ต่อประชาชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพอย่าง ต่อเนื่อง
ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่นโดยเน้นการมี ส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน	9.ทำให้ประชาชนได้รับการเอาใจใส่เสริมสร้างและพัฒนา คุณภาพประชากรให้ปรับตัวและพึ่งพาตนเองได้ไม่ตกยุค หรือล้าหลัง
โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง(ขยายโอกาส)	10. ทำให้การศึกษาของเยาวชนไปอย่างทั่วถึงและโรงเรียน ขยายโอกาสจะช่วยนักเรียนได้เรียนสูงขึ้น
ศูนย์เด็กเล็กจำนวน 1 ศูนย์(ที่ อบต.บัวลาย)	11. พัฒนาการเจริญเติบโตของเด็ก,การเรียนรู้ด้าน สติปัญญาและพัฒนาสมองก่อนเข้าสู่โรงเรียนปฐมวัย

ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน ของตำบลบัวลาย (WEAKNESS = W)

สภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
มีการกระจายถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่น มีการกระจายถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่น	1. คาดว่าจะดีขึ้นและหมดไป เมื่อมีเจ้าหน้าที่ถ่ายโอนมา แบ่งเบาภารกิจที่ถ่ายโอนมา และเพิ่มเติมโดยนำ เทคโนโลยีเข้ามาใช้
งานด้านบริการเพิ่มมากขึ้น งานด้านมือดำเนินการไม่ทันตาม	2. จะมีการจ้างลูกจ้างและรับสมัครอาสาสมัคร อบต. เข้ามาช่วยงาน ประสานงาน และดำเนินการในส่วนที่ยัง ขาดอยู่
เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงานยังไม่พอเพียงกับภารกิจ	3. คาดว่าจะดีขึ้นเมื่อมีการจัดสรรงบประมาณจาก ส่วนกลางเพิ่มมากขึ้น
งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับความ	4. คาดว่าจะมีบุคลากรในการบริหารงานที่สามารถ ปฏิบัติงานแทนกันได้
ต้องการของท้องถิ่นที่มีอย่างจำกัด	5. จำเป็นต้องมีการอบรมทัศนศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง
มีบุคลากรในการบริหารอย่างจำกัดคือมีเฉพาะหัวหน้า	6. จัดอบรมให้ประชาชนเกิดความเข้าใจในการใช้ ประโยชน์จากธรรมชาติอย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์ สูงสุด
บุคลากรเมื่อมีเหตุให้ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้ไม่	7. จำเป็นต้องมีอุปกรณ์สำนักงานและเครื่องมือช่างเพิ่ม
สามารถแทนกันได้	
สมาชิกสภา อบต. และพนักงานส่วนตำบล จำเป็นต้องมี	
การศึกษาอบรมดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์และวิสัยทัศน์	
ที่ก้าวหน้ายุคใหม่	
การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีไม่เหมาะสมและเกิด	
ประโยชน์สูงสุด	
จัดหาอุปกรณ์สำนักงานและเครื่องมือช่าง	

ผลการวิเคราะห์โอกาส (OPPORTUNITY)

ศักยภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
ด้านเศรษฐกิจ 1.1 ดอกเบี้ย ธนาคารถูก เหมาะสมกับการลงทุน	1.1 ธนาคารมีเงินฝากสะสมอยู่ในธนาคารมากทำให้สภาพคล่องล้นระบบ เหมาะสำหรับกู้หรือถอนมาลงทุน
1.2 ราคาผลผลิตทางการเกษตร เช่น ข้าวเปลือก พืชไร่ในระดับน่าพอใจ	1.2 ราคาผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในอัตราไม่ร้อนแรง แต่มั่นคงทำให้ทราบต้นทุนและวางแผนการผลิตได้ชัดเจน
โครงการจัดระเบียบสังคม	- เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนรับผิดชอบตนเอง สังคม ชุมชน และประเทศ - สร้างผู้นำชุมชน ก่อเกิดวิสัยทัศน์ รักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะต่างๆ - เพื่อป้องกันเด็กเยาวชนไม่ให้มั่วสุม
1.3 ต้องเพิ่มสมรรถนะให้ประเทศพร้อมสำหรับการแข่งขัน ประเทศไทยเป็นครัวอาหารของโลก (ครัวไทยสู่โลก) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว	- อาหารไทย/วัฒนธรรมแห่งการบริโภค ผลผลิตจากประเทศไทยจะนำเงินตราเข้าประเทศมากมาย - เผยแพร่แหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมให้ทั่วโลกรู้จักและเดินทางมาเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น
1.4 การพัฒนาที่ยั่งยืน เศรษฐกิจยั่งยืน	- ท้องถิ่นได้รับทราบนโยบายที่ชัดเจน และมีโอกาสใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่พัฒนาให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลได้
ศักยภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	- การพัฒนาต้องเป็นไปในรูปแบบการอนุรักษ์ลดมลภาวะและระมัดระวังผลกระทบที่จะเกิดกับประชาชน
ด้านสังคม การตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อน ทำให้สะดวกในการประชุม/ติดต่อ/ประสาน/การเรียกระดมสรรพกำลัง มีโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง มัธยมศึกษา 1 แห่ง วัด/สำนักสงฆ์รวม 7 แห่ง อนามัย 1 แห่ง สามารถนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรได้เป็นอย่างดี หากมีการบูรณาการ ร่วมกันของทุกฝ่าย	- การตั้งบ้านเรือนจะไม่ถูกตามหลักการจัดผังเมืองรวม - เมื่อมีการปฏิรูประบบราชการ การก่อตั้งสำนักงานพุทธศาสนาแห่งชาติ คาดว่าระบบการบริหารการจัดการ/การวางแผน การพัฒนาร่วมกันจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
ความสัมพันธ์ของผู้นำท้องถิ่นจะทำให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างกัน ผู้นำท้องถิ่น และ อบต.	- มีความร่วมมือกันดี และแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ/การประชาสัมพันธ์ ใน	- จะทำให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบข้อเท็จจริงยิ่งขึ้น

ความแตกต่างของภาคการสร้างความเข้าใจอันดีให้	กล้าคิดกล้าแสดงออกยิ่งขึ้น
กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมพัฒนาสังคมของตนเอง	- ประชาชนจะเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น
ด้านการเมืองการปกครอง	
การเมืองระดับชาติ/ระดับจังหวัด/และท้องถิ่น มีความ	- การเมืองมีความมั่นคง การบริหารใช้นโยบายเป็นจุด
และไปในทิศทางเดียวกัน	ขาย ทำให้ประชาชนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเมือง
การเมืองในท้องถิ่นมีความเข้าใจในระบอบ	
ประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น ลดกระแสกดดันปลูกปั่นประชาชน	- การเมืองในท้องถิ่นพัฒนาไปประชาชนมีความมั่นคง
แตกแยกแบ่งพัก แบ่งฝ่าย	มากยิ่งขึ้น ไม่สับสนในอุดมการณ์ประชาธิปไตย ต่อไป
	การซื้อสิทธิขายเสียงจะลดลง
ด้านเทคโนโลยี	
ด้วยศักยภาพ สถานะทางการเงิน และวิสัยทัศน์ของ	- จะทำให้ประชาชนได้รับการพัฒนาเพิ่มความรู้
ผู้บริหาร อบต. จะมีการนำเทคโนโลยีต่างๆเข้ามาเผยแพร่	วิสัยทัศน์ เพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ
และใช้ในงานของ อบต. เช่น	- เป็นการพัฒนาคุณภาพประชากรในทุกๆด้าน
ศูนย์คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ตตำบล	
ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร	
ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (การศึกษานอกโรงเรียน)	
แปลงปลูกพืชสาธิต / แปลงเรียนรู้ตัวอย่าง	
พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตำบลบัวลาย	
โรงเรียนประถมศึกษาในตำบลบัวลายมี 4 แห่ง จะมี	
นำเด็กนักเรียนออกศึกษาข้อเท็จจริง/ความรู้	- จะทำให้เด็กนักเรียนเข้าใจข้อมูลข้อเท็จจริง รู้จักสังคม
ในท้องถิ่นนอกสถานที่เป็นการเพิ่มวิสัยทัศน์และโอกาสการ	หมู่บ้าน ตำบลของตนเอง เข้าใจการเปลี่ยนแปลงชาติ
เรียนรู้ให้กับเด็กนักเรียนมากยิ่งขึ้น ฯลฯ	และของโลก สามารถวางแผนอนาคตของตนเอง/
	ปรับตัวได้

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค หรือข้อจำกัดของตำบลบัวลาย (THREAT = T)

สภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
ด้านเศรษฐกิจ	
1.1 ปริมาณผลผลิตที่ลดลง	1.1 ต้องให้ความรู้แก่เกษตรกรให้มีการบำรุงดิน ปรับปรุงดิน อย่างมาก ถึงจะแก้ไขได้และแนวโน้ม ผลผลิตจะลดลง ดินจะเสื่อมลงไปเรื่อยๆ ผลผลิตจะ ลดลงและรายได้จะลดลงเรื่อยๆ
1.2 ตลาดรับซื้อข้าวเปลือก ตามโครงการรับจำนำ	1.2 ยังไม่มีมาตรการแก้ไข
ข้าวเปลือก หรือมาตรการนโยบายของรัฐบาลไม่มีในพื้นที่	
1.3 เกษตรกรไม่มีทางเลือกในการประกอบอาชีพมากนัก	1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย จำเป็นต้องสร้าง

สภาพดิน/ภูมิอากาศ แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร / ของเกษตรกรยังไม่เพียงพอ	ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน เพื่อให้ ความรู้ทักษะและเพิ่มทางเลือกอาชีพให้เกษตรกร
ระดับการศึกษาของประชากรในภาคเกษตรกรรม โดย มีผู้ไม่รู้หนังสือ และระดับอ่านออกเขียนได้ และจบ ภาคบังคับ กว่า90% (เฉพาะอาชีพเกษตรกรรม)	1.4 ต้องให้ความรู้ และเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มความรู้ความชำนาญ ฝึกการวางแผน การบริหารจัดการ ฯลฯ
อาชีพอื่นๆ ส่งผลให้การประกอบอาชีพจากการ การบริหารจัดการ ขาดการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	1.5 อบต. จำเป็นต้องเข้ามาส่งเสริมช่วยเหลือโดยเฉพาะ สินค้าที่ตลาดมีความต้องการสูง โดยการจัดหารถบรรทุก หรือตั้งกลุ่มผู้ผลิตเพื่อหาผู้มีมารับจ้างบรรทุกของไป ขาย ฯลฯ
การจ้างแรงงานในท้องถิ่น มีไม่ต่อเนื่องคงเป็นการจ้าง ฤดูกาลทำให้ว่างงานในฤดูแล้ง	1.6 ยังคงมีลักษณะเช่นนี้ ไปอีกนาน หากไม่มีกิจกรรม การผลิตที่หลากหลายเพิ่มขึ้น
ค่าครองชีพ/ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและอื่นๆ มีแนวโน้ม เพิ่ม แต่ราคาพืชผลและรายได้ เพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ต่ำ อัตราการเพิ่มของค่าของครองชีพ	1.7 คนยากจนมีมากขึ้น จำต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ตาม นโยบายประกาศสงครามกับความยากจนของรัฐบาล
ที่ดินที่ใช้ประกอบอาชีพ มีแนวโน้มจะนำไปให้เช่าทำ มากขึ้น โอกาสขาย หรือหลุดมือไปจากเกษตรกรมีสูง	1.8 คงมีการให้เช่าและขายผากมากขึ้น อบต. จำเป็นต้องเร่งฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรอย่างเร่งด่วน เพื่อ เป็นที่พึ่งของเกษตรกรได้ จะได้หยุดยั้งการให้คนอื่น เช่าที่ดินและขายที่ดิน

สภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
ด้านสังคม 21 คนรุ่นใหม่อยู่ในวัยแรงงานอายุ 18-45 ปี ไม่นิยม ประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามอย่างพ่อแม่ นิยมอพยพไป ทำงานตามจังหวัดที่เจริญ และแหล่งอุตสาหกรรม ทุกแต่งงานและมีบุตรหลานก็จะนำมาให้พ่อแม่เลี้ยง ทำ ตามหมู่บ้านมีเด็กและคนแก่อยู่มาก การพัฒนา การ รู้ข่าวสาร ฯลฯ ทำได้ด้วยความลำบาก เพราะผู้รับอยู่ สภาพไม่พร้อม	- จะรุนแรงมากขึ้นหากภาคเกษตรกรรมไม่เป็นสิ่งของ ประชาชนได้ - คนรุ่นใหม่วัยแรงงานจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม น้อยลง - จะรุนแรงมากขึ้นหากภาคเกษตรกรรมไม่เป็นสิ่งของ ประชาชนได้ - คนรุ่นใหม่วัยแรงงานจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม น้อยลง
23 ปัญหาเสียดิน/วัยรุ่น กลุ่มเสี่ยง พฤติกรรมก่อ ทะเลาะวิวาท	- ผู้ปกครองและผู้นำท้องถิ่นกำลังแก้ไขอยู่และมี แนวโน้มในทางที่ดี และจะลดลงเรื่อยๆต้องดำเนินการ อย่าง ต่อเนื่อง
24 สิทธิทุนนิยม/วัฒนธรรมต่างประเทศ ที่ผ่านเข้ามา	- หากไม่ส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย เยาวชนก็จะหลงลืมและ

...ทำให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ ละเลย หลงลืมความเป็นไทย เอกลักษณ์ไทย เช่น เด็กรุ่นใหม่มีความอ่อนน้อมถ่อมตัวลดลง การแต่งกายของผู้ชายผู้หญิงดูไม่สุภาพเรียบร้อย ฯลฯ	เอกลักษณ์ของชาติที่ดั้งเดิมจะค่อยๆหายไปชื่อเรียกของเด็กไทยจะเน้นภาษาต่างประเทศมากขึ้น ฯลฯ
3.1 ด้านเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม 3.1.1 มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้กับการผลิตและชีวิตประจำวันน้อย เนื่องจากมีความยุ่งยาก ซับซ้อน และยังมีราคาแพง เช่น คอมพิวเตอร์ ฯลฯ	- จะต้องมีการส่งเสริม และให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการผลิตและใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้น
3.2 ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นลูกโซ่อาหารของพืช/ของสัตว์และของคน ลดลง เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร ทำการเกษตรไม่ถูกวิธี การใช้สารเคมี ทางเกษตรจนถึงขั้นวิกฤตแล้ว	- ทรัพยากรอาหารของมนุษย์ที่หาได้ตามธรรมชาติจะหมดไป จำเป็นต้องมีการเพาะเลี้ยง เพื่อให้เพียงพอกับการบริโภค
3.3 แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรดีขึ้นและมีไม่เพียงพอจะมีใช้เฉพาะในช่วงฤดูฝน	- ต้องพัฒนา คูคลอง และเพิ่มแหล่งน้ำ ด้วยการขุดสระเพิ่มและขุดคลองให้เชื่อมโยงคลองต่างๆ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
1. ด้านการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประสิทธิภาพและคุณภาพ	การรับการส่งหนังสือล่าช้า	- ด้านบริหารงานทั่วไป	- สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย	มีวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้การส่งหนังสือทันต่อเหตุการณ์
2. ด้านการพัฒนาเสริมสร้างสังคมให้ชีวิตที่ดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข	1 มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ 2 ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	-ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	3 ปริมาณขยะและน้ำเสีย เพิ่มมากขึ้น		- ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลบัวลาย	- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมด ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	4 ประชาชนบริโภคอาหาร ที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบัวลาย	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
	5 ประชาชนในพื้นที่บาง รายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง แข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง
	6 มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำ ให้เกิดการขยายตัวของ อาคารบ้านเรือนทำให้เกิด เป็นชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบลบัว ลาย	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออก ใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการก่อสร้าง อาคาร
	ประชาชนบางครัวเรือน บริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้ คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบัวลาย	- ประชาชนบริโภคน้ำ ที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
	1 การศึกษาสื่อการเรียน การสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับ การศึกษาต่อในระดับที่สูง กว่าชั้นพื้นฐาน และขาด งบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบัวลาย	- มีสื่อการเรียนการ สอนที่พอเพียง เด็ก นักเรียนได้รับการศึกษา ที่สูงขึ้น มีงบประมาณ ในการศึกษาเล่าเรียน
	2 เด็กและผู้สูงอายุบาง		- ผู้สูงอายุและเด็กใน	- ผู้สูงอายุและเด็ก

ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย	ได้รับการดูแลที่ดี	
ด้านการศึกษา ระบบการศึกษา วัฒนธรรม กีฬาและ นันทนาการ	1 ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ 3 มิปัญหาท้องถิ่นถูกสืบทอดไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ 3 มิปัญหาท้องถิ่นถูกสืบทอดไปมาก	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกสืบทอดและคงอยู่สืบไป
	2 ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตและทั่วถึง
	3 เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สารเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย	- เยาวชนและวัยรุ่นมีอนาคตที่ดี
	4 ประชาชนกรอายุตั้งแต่ 35 ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี จำนวน 291 คน		- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายที่อายุ 35 ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ 35 ขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพทุกคน
	5 ประชากรที่สูบบุหรี่จำนวน 300 คน ดื่มสุราจำนวน 171 คน		- ประชาชนที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา	- ประชาชนเลิกสูบบุหรี่และเลิกดื่มสุรา
ด้านการพัฒนาการเกษตร การมีงานทำและผลิตภัณฑ์ผ้าไหม	1 ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	2 ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วน	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและ

	ประกอบอาชีพ		ตำบลบัวลาย	ประกอบอาชีพ
	3 ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์ กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมีสถานที่ในการขายจำหน่ายสินค้า
	4 ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	5 ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น
	6 ครีวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ จปฐ.สำรวจ		- ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตกเกณฑ์มาตรฐานรายได้
	7 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณจราจรเพื่อบริการเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
	2) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการรวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท

ด้านมั่นคง ของภัยในชีวิต ภัยอื่น และ สังคม	1. เรื่องสวัสดิการของ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย เอดส์	- ความเป็นอยู่ของ ประชาชน	- ทั้ง 11 หมู่บ้าน	- เบียดเบียนที่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ เพิ่มมาก ขึ้น
---	---	------------------------------	--------------------	---

ยุทธศาสตร์

1. การบริหารราชการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

2. พัฒนาเสริมสร้างสังคมให้มีความดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

3. พัฒนาระบบการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และบำนาญการ

4. พัฒนาระบบงานทำ และผล

เป้าประสงค์

1. เสริมสร้างขีดความสามารถของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และมุ่งสู่ "เมืองน่าอยู่ นวัตกรรม"

2. เพิ่มขีดความสามารถการดำรงชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

3. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ภูมิ

4. เพื่อเสริมสร้างในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการท่องเที่ยว

คำเป้าหมาย

0. ด้านการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

2. ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

3. ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

กลยุทธ์ 0

กลยุทธ์ 2

กลยุทธ์ 3

กลยุทธ์ 4

กลยุทธ์ 5

กลยุทธ์ 6

กลยุทธ์ 7

กลยุทธ์ 8

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัดมีระยะเวลาสี่ปีและการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด จึงได้ดำเนินการจัดทำระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งได้กำหนดให้ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยได้ผ่านกระบวนการจัดทำ และทบทวนตามระเบียบและหนังสือสั่งการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้รับการอนุมัติจากสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลบัวลาย ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ /๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย จึงประกาศใช้แผนท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๓ การจัดทำแผนพัฒนา ข้อ ๑๗ และหมวด ๕ การนำแผนพัฒนาไปสู่การ ปฏิบัติ ตามข้อ ๒๕ โดยใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแนวทาง เพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายสมบุญ พันธทอง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

ปลัด อบต.	
หัวหน้าส่วน	
ผู้พิมพ์	